

โนราโรงครู

Nora

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาพพิมพ์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2559–2560

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
ศิลปนิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
ภาพพิมพ์

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิกร คงคา)

 กรรมการ
(รองศาสตราจารย์กัญจนา คำโสภี) กรรมการ
(รองศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

 กรรมการ
(รองศาสตราจารย์คณากร คชาชีวะ) กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชนสาร พัฒนสุทธิชกุล)

 กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พัชชา แก้วทองคำ) กรรมการ
อาจารย์ ดร.ชลฤทัย ชลอมรักษ์

 กรรมการ
(อาจารย์ ดร.ธนอมนวล เตชานีนวงศ์)

 กรรมการและเลขานุการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อุทรรณา นิ่มเกตุ)

 อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์
(รองศาสตราจารย์คณากร คชาชีวะ)

หัวข้อศิลปนิพนธ์	โนราโรงครุ
	Nora
ชื่อ	นางสาว ธัญญา เสนขวิญแก้ว
รหัสนักศึกษา	56020513
สาขาวิชา	ภาพพิมพ์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2559 - 2560
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์คณากร คชาชีวะ

บทคัดย่อ

ข้าพเจ้าได้พูดถึงเรื่องราวเกี่ยวกับความเชื่อทางภาคใต้เป็นการรำรำของมโนราห์ ที่เป็นศิลปะของการรำรำที่เป็นเอกลักษณ์ของทางภาคใต้ การสร้างสรรค์ผลงาน เพื่อต้องการสื่อสารออกมาให้เห็นถึงคุณค่าทางวัฒนธรรมของความเป็นมโนราห์ภาคใต้ ความเชื่อที่ถูกสืบทอดต่อมาจนถึงปัจจุบัน ความเป็นบ้านเกิดเมืองนอน และพิธีกรรมสำคัญในการสืบทอดความเป็นมโนราห์ต่อกันมารุ่นลูกหลาน ในเรื่องของเครื่องประดับที่มีความเป็นเอกลักษณ์โดยการฉักทอด้วยลูกบิด พิธีกรรมครอบครุ ซึ่งเป็นการประกอบพิธีที่ไม่มีหวังผลใดๆ ตอบแทนเลย เพียงแต่ต้องการอนุรักษ์วัฒนธรรมนั้นเอาไว้ โดยรวมแล้วข้าพเจ้าชอบกระบวนการในการสร้างสรรค์ผลงานมากที่สุด ในส่วนของเทคนิคภาพพิมพ์โลหะ(Etching) ซึ่งมีเสน่ห์ในตัวผลงานเป็นภาพขาวดำและข้าพเจ้าต้องการสื่อสารออกมาให้รู้สึกถึงความเชื่อที่เป็นตำนาน ความเก่าแก่ที่อาจมีบางส่วนขาดหายไปแต่บางส่วนก็ยังคงชัดเจนมาถึงปัจจุบันนั่นเอง

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปินชั้นฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้อย่างงดงามสมบูรณ์แบบ ด้วยความกรุณาจาก อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ศณากร คชาชีวะ ที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำชี้แนะ ไม่ว่าจะ เป็นในเรื่องของการศึกษาหาข้อมูล ขบวนการการปฏิบัติงาน ช่วยแก้ปัญหาตลอดจนให้ความรู้และประสบการณ์ที่ดี ข้าพเจ้ารู้สึกซาบซึ้งใจเป็นอย่างยิ่ง

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์กัญจนา คำโสภี, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชนสาร พัฒนา สุทธิชลกุล, อ.ดร.คณฤทัย ชลอมรัมย์ ที่ให้ความกรุณาในการแนะนำแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ในระหว่างการทำศิลปินชั้นฉบับนี้

ขอกราบขอบพระคุณบิดามารดา ญาติ พี่น้อง ของข้าพเจ้า ที่ให้การสนับสนุนในด้านต่างๆ รวมไปถึงกำลังใจสำคัญในการทำศิลปินชั้นครั้งนี้ให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอขอบคุณมิตรภาพตลอด 4 ปีในการศึกษาชั้นปริญญาตรี ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นและจบลง และทุกๆ คำกล่าวหา นินทา ทุกๆ คำชื่นชม ล้วนแล้วแต่เป็นแรงผลักดันให้เกิดขึ้นนี้ ที่ข้าพเจ้ายังคงมีชีวิตอยู่อย่างมีความสุข ขอขอบคุณความสัมพันธ์ทำให้รู้จักความรัก และความเกลียดชัง ซึ่งเป็นการเรียนรู้ การใช้ชีวิตต่อไปได้เป็นอย่างดี

ข้าพเจ้าขอโห่กิตติกรรมสำหรับการกระทำผิดอันล่วงละเมิดสิทธิทางเป็นมนุษย์ของผู้ อาวุโส ผู้เยาว์วัย รวมไปถึงสัตว์ทั้งหลาย และสำหรับคุณงามความดีที่ข้าพเจ้าได้สั่งสมไว้ ตลอดเวลาที่พบปะผู้คนทั้งที่ข้าพเจ้ารักและเคารพ ความดีนั้นส่งผลให้ศิลปินชั้นฉบับนี้สำเร็จไปได้ อย่างเรียบง่าย และด้วยผลบุญกุศลที่ข้าพเจ้าได้รับมา หากยังคงหลงเหลืออยู่ ข้าพเจ้า ขอมอบให้กับ บิดามารดา ซึ่งเป็นที่รักและเคารพยิ่ง ตลอดจนครูอาจารย์ที่เคารพทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาท วิชาความรู้และถ่ายทอดประสบการณ์ที่ดีให้แก่ข้าพเจ้า

ธัญญา เสนขวัญแก้ว

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญของโครงการ	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	4
1.3 ขอบเขตของโครงการ	4
บทที่ 2 อิทธิพลจากงานศิลปกรรม	5
2.1 อิทธิพลที่ได้รับ	5
2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน	7
2.3 แนวความคิดสร้างสรรค์	12
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	13
3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	13
3.2 กระบวนการสร้างงาน	20
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	33
4.1 วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์	33
4.2 วิเคราะห์ทัศนธาตุ	42
บทที่ 5 บทสรุป	48
บรรณานุกรม	50
ภาพผลงานศิลปะ	52
ประวัติผู้เขียน	58

สารบัญภาพประกอบ

ภาพประกอบที่	หน้า
บทที่ 2 อิทธิพลจากงานศิลปกรรมและแนวความคิด	5
ภาพประกอบที่ 2.1 ชุมนุม นปช	6
ภาพประกอบที่ 2.2 หนูน้อยวัย 4-12 ปี แห่งเรียน “มโนราห์”	7
ภาพประกอบที่ 2.3 Around the Fire	8
ภาพประกอบที่ 2.4 ไถ่กา	9
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	13
ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่างโครงการที่ 1	13
ภาพประกอบที่ 3.1 ภาพร่างชั้นที่ 1	13
ภาพประกอบที่ 3.2 ภาพร่างชั้นที่ 2	14
ภาพประกอบที่ 3.3 ภาพร่างชั้นที่ 3	14
ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่างโครงการที่ 2	15
ภาพประกอบที่ 3.4 ภาพร่างชั้นที่ 1	15
ภาพประกอบที่ 3.5 ภาพร่างชั้นที่ 2	15
ภาพประกอบที่ 3.6 ภาพร่างชั้นที่ 3	15
ภาพประกอบที่ 3.7 ภาพร่างชั้นที่ 4	16
ภาพประกอบที่ 3.8 ภาพร่างชั้นที่ 5	16
ภาพประกอบที่ 3.9 ภาพร่างชั้นที่ 6	16
ภาพประกอบที่ 3.10 ภาพร่างชั้นที่ 7	17
ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่างโครงการที่ 3	18
ภาพประกอบที่ 3.11 ภาพร่างชั้นที่ 1	18
ภาพประกอบที่ 3.12 ภาพร่างชั้นที่ 2	18
ภาพประกอบที่ 3.13 ภาพร่างชั้นที่ 3	18
ภาพประกอบที่ 3.14 ภาพร่างชั้นที่ 4	19
ภาพประกอบที่ 3.15 ภาพร่างชั้นที่ 5	19
ภาพประกอบที่ 3.16 ภาพร่างชุดที่ 6	19
ภาพประกอบที่ 3.17 วัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์งาน	20

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบที่	หน้า
ภาพประกอบที่ 3.18 วัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสรค้้งาน	21
ภาพประกอบที่ 3.19 วัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสรค้้งาน	21
ภาพประกอบที่ 3.20 วัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสรค้้งาน	21
ภาพประกอบที่ 3.21 วัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสรค้้งาน	21
ภาพประกอบที่ 3.22 วัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสรค้้งาน	22
ภาพประกอบที่ 3.23 วัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสรค้้งาน	22
ภาพประกอบที่ 3.24 วัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสรค้้งาน	22
ภาพประกอบที่ 3.25 วัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสรค้้งาน	22
ภาพประกอบที่ 3.26 วัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสรค้้งาน	23
ภาพประกอบที่ 3.27 วัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสรค้้งาน	23
ภาพประกอบที่ 3.28 วัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสรค้้งาน	23
ภาพประกอบที่ 3.29 วัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสรค้้งาน	23
ภาพประกอบที่ 3.30 วัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสรค้้งาน	24
ภาพประกอบที่ 3.31 วัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสรค้้งาน	24
ภาพประกอบที่ 3.32 วัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสรค้้งาน	24
ภาพประกอบที่ 3.33 วัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสรค้้งาน	25
ภาพประกอบที่ 3.34 วัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสรค้้งาน	25
ภาพประกอบที่ 3.35 วัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสรค้้งาน	25
ภาพประกอบที่ 3.36 เพลททองแดง.....	26
ภาพประกอบที่ 3.37 วานิช.....	26
ภาพประกอบที่ 3.38 เพลททองแดงทาวานิช.....	27
ภาพประกอบที่ 3.39 บ่อน้ำกรด.....	27
ภาพประกอบที่ 3.40 น้ำหนักแรกของภาพ.....	28
ภาพประกอบที่ 3.41 ห้องโรยแอสฟัลต์ค้้้้.....	28
ภาพประกอบที่ 3.42 น้ำหนักลองลงมาเรื่อยๆ.....	29
ภาพประกอบที่ 3.43 แท่นพิมพ์.....	29
ภาพประกอบที่ 3.44 อุดหม้้้้้บนมแม่พิมพ์.....	30

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบที่	หน้า
ภาพประกอบที่ 3.45 เตรียมพิมพ์	30
ภาพประกอบที่ 3.46 เตรียมพิมพ์	31
ภาพประกอบที่ 3.47 เตรียมพิมพ์	31
ภาพประกอบที่ 3.48 ตางงานให้แห้ง	32
ภาพประกอบที่ 3.49 นำงานเก็บ	32
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	33
ภาพประกอบที่ 4.1 เอกภาพ (Unity)	34
ภาพประกอบที่ 4.2 ดุลยภาพ (Balance)	35
ภาพประกอบที่ 4.3 การเคลื่อนไหว (Movement)	36
ภาพประกอบที่ 4.4 ความเป็นเด่น (Dominance).....	37
ภาพประกอบที่ 4.5 เอกภาพ (Unity)	38
ภาพประกอบที่ 4.6 ดุลยภาพ(Balance)	39
ภาพประกอบที่ 4.7 การเคลื่อนไหว (Movement).....	40
ภาพประกอบที่ 4.8 ความเป็นเด่น (Dominance).....	41
ภาพประกอบที่ 4.9 รูปทรง (Forms)	42
ภาพประกอบที่ 4.10 ลักษณะผิว (Textures).....	43
ภาพประกอบที่ 4.11 สี (Colour) และ น้ำหนัก (Volume)	44
ภาพประกอบที่ 4.12 รูปทรง (Forms)	45
ภาพประกอบที่ 4.13 ลักษณะผิว (Textures).....	46
ภาพประกอบที่ 4.14 สี (Colour) และ น้ำหนัก (Volume)	47
ภาพผลงานศิลปะ	52
ภาพประกอบที่ 1 ชื่อผลงาน มโนราห์โรงครู 1	53
ภาพประกอบที่ 2 ชื่อผลงาน มโนราห์โรงครู 2	54
ภาพประกอบที่ 3 ชื่อผลงาน มโนราห์โรงครู 3	55
ภาพประกอบที่ 4 ชื่อผลงาน มโนราห์โรงครู 4	56
ภาพประกอบที่ 5 ชื่อผลงาน มโนราห์โรงครู 5	57

บทที่ 1

บทนำ

มโนราห์ หรือเรียกสั้นๆ ว่า โนรา เป็นศิลปะการแสดงพื้นเมืองอย่างหนึ่งของภาคใต้ มีแม่บททำร่ายอย่างเดียวกับละครชาตรี ทั้งเนื้อเพลงและทำรำล้วนมีความหมาย การแสดงโนรามีมาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา โนราเกิดขึ้นครั้งแรกที่จังหวัดพัทลุง ปัจจุบันคือ ตำบล บางแก้ว จังหวัดพัทลุง โนราเป็นเอกลักษณ์ของชาวใต้ที่นำภาคภูมิใจ ซึ่งเป็นศิลปะการร้องและการรำชั้นสูง มีคนกล่าวเอาไว้ว่ามโนราห์ได้รับอิทธิพลมาจากประเทศอินเดีย โดยสมัยนั้นมีเพื่อไว้บูชาเทพเจ้า ถึงแม้ปัจจุบันจะมีเรื่องศาสนาเข้ามาเกี่ยวแต่เนื้อเพลงยังคงมีเรื่องเทพเจ้าเข้ามาเกี่ยวข้องอยู่ ความเป็นศิลปะชั้นสูงของนาราคูได้จากการครอบครุ โจนและดนตรีไทยที่เป็นมรดกของชาติและยอมรับว่างดงามและสูงส่ง อีกทั้งมโนราห์ยังเป็นศาสตร์ที่รวบรวมเอาศิลปะแขนงอื่นมาเกี่ยวข้องอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เช่น งานไม้ งานปักเย็บ งานก่อสร้าง เป็นต้น (ที่มา : ลิลลี่,ออนไลน์,2559)

โนรา มีการสืบทอดต่อกันมาสู่รุ่นลูกรุ่นหลานมาจนถึงปัจจุบัน และยังคงดำรงอยู่ไปจนถึงในอนาคต ด้วยข้อมูลที่ได้รับการสืบทอดต่อมายังคงมีความชัดเจนพอที่จะ ได้มีการศึกษาต่อไปอย่างเต็มที่ ทำให้ข้าพเจ้ามั่นใจได้เลยว่าโนราภาคใต้ไม่อาจถูกกลืนเลือนได้ในเร็ววันอย่างแน่นอน

1.1 ความสำคัญของโครงการ

ความเป็นมาของขนบธรรมเนียมประเพณีพิธีกรรมของการรำร่ำมโนราห์มีมาตั้งแต่สมัยบรรพบุรุษมีการสืบทอดต่อกันมาจนถึงปัจจุบัน มโนราห์ เป็นการละเล่นที่นิยมกันมากในจังหวัดภาคใต้ทั่วไป โนราโรงครูเป็นพิธีกรรมที่มีความสำคัญในวงการมโนราห์เป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้เพราะเป็นพิธีกรรม เพื่อเชิญครูหรือบรรพบุรุษของโนรามายังโรงพิธี เพื่อรับการเช่นสังเวทเพื่อรับของแก้บน และเพื่อครอบเทริดหรือผูกผ้าแก่ผู้แสดงโนราลัยใหม่ งานบุญต่างๆ "ครู" ตามความหมายของมโนราห์มีสองความหมาย ประการแรกหมายถึง ผู้สอนวิชาการร้องรำโนราแก่ตนเอง หรือแก่บรรพบุรุษของตน ความหมายที่สอง หมายถึงบรรพบุรุษหรือผู้ให้กำเนิดโนรา เช่น ขุนศรี ศรีธวานางนวลทองสำลี และ แม่ศรีมาลาบรรพบุรุษตามความหมายนี้ยังเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า "ตายายโนรา" มโนราห์โรงครูเป็นศิลปะการแสดงประเภทดนตรีและพิธีกรรม โรงครู หรือลองครู เป็นการเชิญ ตายาย ตาหลวง หรือครูหมอมโนราห์มาเข้าทรงโดยปกติคนทรงจะมีประจำอยู่แล้วโดยลูกหลานต้องมานั่งพร้อมหน้ากันและแต่ง ตัวคนทรงไว้ให้พร้อม คือนุ่งขาวห่มขาว และมีผ้าขาวคลุมเพื่อความสะอาดในการนั่งสมาธิ จะนั่งบนบ้านหรือ โรงมโนราห์ก็ได้ และโนราใหญ่หรือนายโรงโนราก็จะว่าบทเชื้อเชิญพ่อ แม่ ตายาย มานั่งเข้าทรง ตาหลวงที่ เข้าทรงมีหลายองค์แต่ทุก

เจ้าภาพจะต้องเชิญบูรพาจารย์โนราก์่อน ซึ่งทางโนราทราบตี นั่นคือตาทมอเฒ่า ตาทมอสิงหร ตาทมอเทพ จากนั้นก็เชิญตายายโนราเจ้าภาพ การเชิญต้องเชิญมาเข้าทรงที่ละองค์ คนทรงต้อง สะบัด (โนราทำเพลงเชิดคนทรงสั้นเพื่อสลัดตาทหลวงให้ออกจากร่าง) จึงเชิญตาทหลวงองค์ต่อไป ขณะเชิญตาทหลวงเข้าทรงคนตรีทำเพลงเชิดเข้าตามบทร้องเชิญของครุหมอม เมื่อครุหมอมเข้าทรงคนทรงเริ่มสั้นคนตรีก็ทำเพลงเชิดการที่ครุหมอมลงหรือจับลง เรียกว่าลงครุ หรือโรงครุ (ที่มา: ภัทรชัย สุกระกาญจน์,ออนไลน์,2523)

ปัจจุบันเด็กรุ่นใหม่มุ่งเน้นไปในเรื่องเกี่ยวกับเทคโนโลยี (Technology) เสียมากกว่า แต่โดยความเป็นจริงแล้ว ไม่ว่าจะเด็กเมื่อก่อนหรือปัจจุบันก็ไม่ค่อยมีใครสนใจเรื่องของขนบธรรมเนียม ระเบียบแบบนียอยู่แล้ว ถ้าไม่ได้มีความสัมพันธ์ที่ทำให้ต้องมีความเกี่ยวข้องกับกับโนราห์ เพราะเมื่อพูดถึงความสำคัญของมโนราห์แล้วไม่ใช่ว่าใครจะเข้าถึงได้ง่ายๆ ถ้าครอบครัวนั้นไม่ได้มีเชื้อสายสืบทอดต่อจากมโนราห์บรรพบุรุษ เรื่องแบบนี้เลยห่างไกลจะพวกเด็กวัยรุ่นทั้งในอดีตและปัจจุบัน แต่ไม่ใช่จะเข้าถึงได้ยากขนาดนั้นถ้าให้ความสนใจมากๆ เราก็สามารถเข้าไปเป็นผู้สืบทอดมโนราห์ได้จากการเรียนการสอนของครุ โนราสมัยก่อนที่สอนให้กับเด็กที่ให้ความสนใจ คนสมัยใหม่ไม่ว่าจะเป็นเด็กหรือผู้ใหญ่ ความคิดเปรียบตามเทคโนโลยีการพัฒนาของโลก มีโลกวิทยาศาสตร์เข้ามามีบทบาทในชีวิตคนมากขึ้น เกิดการทดสอบ อยากรู้อยากลองของคนในสมัยนี้ ความเชื่อความงมงายในอดีตถูกลบล้างด้วยการทดลอง ทดสอบ การสัมผัสได้จริงๆ การพิสูจน์หาความจริง นับว่าวิทยาศาสตร์มีความสำเร็จก้าวไกล คนส่วนใหญ่เชื่อในสิ่งที่สามารถพิสูจน์และสัมผัสได้จริง ทำให้ความเชื่อบางอย่างในอดีตถูกลบล้างไปโดยการพิสูจน์ มนุษย์ปัจจุบันให้ความสำคัญกับสื่อ โซเชียลมีเดีย (Social media) เป็นหลัก ไม่ว่าพวกเขาจะสนใจในเรื่องใดก็ตาม พวกเขาจะใช้สื่อในการสืบค้นข้อมูลเพื่อความสะดวกและรวดเร็ว เพราะส่วนใหญ่ โลกปัจจุบันล้วนแล้วแต่มีค้นหาคำตอบตั้งไว้ให้แล้วทั้งนั้น ความสำคัญของตัวโครงการก็ต้องการสื่อสารให้คนดูเห็นถึงวัฒนธรรมความสำคัญของมโนราห์ทางภาคใต้ และเพื่อสื่อให้เห็นถึงความเชื่อความศรัทธาของชาวบ้านและมรดกจากบรรพบุรุษผู้คนรุ่นหลัง โดยไม่มีสื่อโซเชียลมีเดีย (Social media) เข้ามาเกี่ยวข้อง การสืบทอดโดยคนต่อคนปากต่อปาก ไม่ใช่การมองผ่านหน้าจอสี่เหลี่ยม การคลิกนิ้วเพื่อหาข้อมูลที่ก็ไม่แน่ใจว่าใช่เรื่องจริงที่เกิดขึ้นหรือไม่ ปัจจุบันแม้เทคโนโลยี (Technology) จะก้าวกระโดดมาไกล ความเชื่อเรื่องผีสาวเทวดาไม่มีผลต่อคนยุคปัจจุบัน คนปัจจุบันมองว่าเรื่องนั้นเป็นเรื่องงมงาย ไม่มีตัวตนสัมผัสไม่ได้ แต่นั่นก็ไม่ได้ทำให้การสืบทอดความเชื่อ ความศรัทธาของมโนราห์ภาคใต้ทอดลงไป พิธีกรรมยังคงเดิมมาจนถึงปัจจุบัน เพื่อให้เด็กรุ่นใหม่ถึงเห็นถึงความสำคัญ ความเชื่อในเรื่องของพิธีกรรมอันศักดิ์สิทธิ์ การเสริมสิริมงคลในชีวิต ประวัติศาสตร์ล้วนแล้วแต่ เป็นสิ่งที่ทำให้เกิดปัจจุบัน ไม่ว่าจะดีหรือไม่ดี แต่นั่นมันคือการเรียนรู้การใช้ชีวิตอยู่ในปัจจุบันอย่างมีความสุข และควรแก่การรักษาขนบธรรมเนียมอันมีค่า ความงามที่ไม่ได้ถูกปรุงแต่งเพิ่มเติมโดยเทคโนโลยี (Technology) หรือวิทยาศาสตร์ (Science) ความเชื่อความศรัทธาของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชาวบ้านที่ไม่ได้ถูกแชร์ (Share) หรือนำเสนอ (Promote) ออกไปในราคาไม่ก็บาทเพื่อเรียกร้องให้คนมาสนใจ มโนราห์มีมานาน มันสร้างคุณค่าทางประวัติศาสตร์ให้ตัวเอง โดยที่ไม่ต้องมีคนมากดไลค์ (Like) ด้วยซ้ำ

ถ้าจะถามถึงวัยรุ่นปัจจุบันคิดยังไงกับความเป็นมโนราห์ภาคใต้ โดยส่วนรวมแล้ววัฒนธรรมทุกอย่างไม่ใช่แค่มโนราห์ ก็ล้วนเป็นที่ละเลยของวัยรุ่นปัจจุบันอยู่แล้ว แต่ส่วนใหญ่แล้ววัยรุ่นที่เข้าร่วมพิธีกรรมของมโนราห์ได้เพราะการจัดงานที่เกี่ยวกับมโนราห์ขึ้นนั้นจะจัดขึ้นเนื่องในโอกาสงานรื่นเริงสะส่วนใหญ่ มีอาหารการกินของพวกชาวบ้านที่เข้ามาขายในงาน การละเล่นมากมายที่ดึงดูดผู้คนได้ไม่น้อยเลยทีเดียว นั่นทำให้พวกวัยรุ่นให้ความสนใจในงานรื่นเริงมโนราห์มากขึ้น แต่เรื่องความสำคัญหรือการเรียนรู้ประวัติความเป็นมาของมโนราห์ไม่ค่อยมีใครให้ความสำคัญมากนัก อาจเป็นเพราะเรื่องเหล่านั้นอยู่ใกล้ตัวเกินไปหรือพวกเขาไม่ได้เข้าใจเรื่องที่เกิดขึ้นจริงๆ

ปัจจุบันสังคมไทยไม่ค่อยให้ความสำคัญกับเรื่องราวในอดีตมากนัก วัยรุ่นสมัยนี้เกิดการเสียดสีวัฒนธรรมตะวันตกมากเกินไป วัยรุ่นปัจจุบันมีพฤติกรรมบริโภคนิยม (Consumption) ซึ่งนั่นทำให้มีผลเสียต่อค่านิยมและคุณธรรมที่สุด การซื้อของแพงตามกระแส การแต่งตัวสวยเหมือนต่างชาติ พวกเขาเริ่มละเลยความเป็นบรรพบุรุษลงไปเรื่อยๆ แต่นั่นก็เป็นแค่ช่วงเวลาหนึ่งของวัยรุ่นในสมัยนี้ ซึ่งความเชื่อในเรื่องค่านิยมแบบนี้มีมาแค่ระยะหนึ่งเท่านั้น ยังไงซะความเป็นอดีตก็ผลักดันให้มีปัจจุบันขึ้น วัยรุ่นเสียดสีอดีตมากเกินไป มองทุกอย่างผ่านจอสี่เหลี่ยม ได้ยินเสียงผ่านเครื่องกระจายเสียง พวกเขาเสาะหาได้แค่ผิวเผิน จับต้องไม่ได้ มองโดยรวมรวมสติแล้วแทบไม่เห็นผลดีที่เกิดขึ้นเลย ความสุข ความสะดวกความสบายใครๆก็อยากได้ แต่เราอาจจะไม่ได้รับรู้เรื่องราวระหว่างทางที่ทำให้เกิดเหตุการณ์แบบนั้นขึ้นมา โดยที่สิ่งเหล่านั้นอาจจะสำคัญกว่าเรื่องราวบทสรุปที่ค้นหาจากกูเกิล (google)

มโนราห์เป็นพิธีกรรมอย่างหนึ่งที่คนสมัยก่อนเชื่อว่า ช่วยสร้างสิริมงคลในชีวิตของเขา นำแปลกที่สมัยนี้เทคโนโลยี (Technology) คือ โซเชียล (Social) เข้ามามีผลมากมายแต่ขนบธรรมเนียมไม่ได้เสื่อมถอยลงไปเลย นั่นก็เพราะว่าคนรุ่นใหม่ เรียนรู้วิธีการ การให้ความสำคัญ การไม่ละเลยหรือทดแทนสิ่งใหม่ ดำรงอยู่ไว้ในสิ่งที่บรรพบุรุษมอบให้ ให้ความสำคัญถึงสิ่งที่บรรพบุรุษสร้างขึ้น โดยไม่ได้ปล่อยให้มันเป็นแค่เรื่องราวที่เคยเกิดขึ้นในอดีต ถึงแม้ว่าจะมีวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามาครอบงำความเป็นไทยอยู่มากมายในปัจจุบันหรือแม้แต่ในอนาคต ข้าพเจ้าเองยังเชื่อว่า วัฒนธรรมมโนราห์ ยังคงอยู่ให้ลูกหลานได้สืบต่อกันไปอีกยาวนานอย่างแน่นอน

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อสื่อให้เห็นถึงการให้ความสำคัญของคนรุ่นปัจจุบันต่อวัฒนธรรมรุ่นเก่า
2. เพื่อแสดงให้เห็นความเป็นพื้นถิ่นฐานของชาวภาคใต้
3. บ่งบอกถึงความสำคัญของเรื่องราวที่ดำเนินมาระหว่างทางที่ทำให้เกิดสิ่งสำคัญที่น่าจดจำขึ้น
4. บ่งบอกถึงความเชื่อความศรัทธา
5. แสดงให้เห็นถึงพิธีกรรม งานบุญต่างๆ
6. เพื่อส่งต่อให้คนรุ่นหลังได้รับรู้

1.3 ขอบเขตของโครงการ

ศิลปินดิจิทัลฉบับนี้จัดทำขึ้นภายใต้ขอบเขตของการทำงาน ทั้งเนื้อหา ภาพถ่าย และข้อมูลจากการเล่าปากต่อปากไว้ ข้าพเจ้าเริ่มต้นจากการหาข้อมูลในอินเทอร์เน็ต (internet) โดยกำหนดความต้องการของตนเองไว้ โดยต้องการศึกษาแค่ประวัติความเป็นมาของมโนราห์และพิธีกรรมการสืบทอดต่อกันมาของมโนราห์รุ่นก่อน โดยเลือกพิธีกรรมอื่นมาเพียงเล็กน้อยเท่านั้น แต่โดยรวมแล้วก็เพื่อบอกเล่าถึงความ เป็นเอกลักษณ์ที่สำคัญที่มีเฉพาะที่ภาคใต้เท่านั้น แสดงออกให้เห็นถึงความสำคัญของมโนราห์ ความเชื่อเรื่องเทพเจ้า ผีสาว เทวดา ของชาวบ้าน การให้ความสำคัญของพิธีกรรมอันศักดิ์สิทธิ์ที่พวกเขาให้ความสนใจกันทุกครั้ง ตั้งแต่อดีตมาจนถึงปัจจุบัน

1. แสดงออกทางเทคนิคภาพพิมพ์โลหะ เป็นรูปแบบงานเหมือนจริง (Realistic)
2. ภาพพิมพ์โลหะ (Etching)
3. จำนวนผลงานมี 5 ชิ้น

มโนราห์โรงครู 1 ขนาด 80x60 เซนติเมตร

มโนราห์โรงครู 2 ขนาด 80x60 เซนติเมตร

มโนราห์โรงครู 3 ขนาด 80x60 เซนติเมตร

มโนราห์โรงครู 4 ขนาด 80x60 เซนติเมตร

มโนราห์โรงครู 5 ขนาด 80x60 เซนติเมตร

บทที่ 2

อิทธิพลจากงานศิลปกรรม

2.1 อิทธิพลที่ได้รับ

จากอดีตสู่ปัจจุบัน ความเป็นบรรพบุรุษไม่อาจถูกลบเลือนจากสิ่งที่เรียกว่าเทคโนโลยี (Technology) หรือความก้าวหน้าล้ำสมัยทางวิทยาศาสตร์ (Science) อดีตที่เคยรุ่งเรืองก็ยังคงรุ่งเรืองอยู่มาจนถึงปัจจุบัน ความเป็นอดีตที่หลายคนละเลยหรือลดความสำคัญลงจนบางคนกลับคิดว่าบางเรื่องที่ถูกเล่าต่อกันมาเรื่อยๆ จนบางส่วนนั้นขาดหายไป หลักฐานสำคัญที่ทำให้เกิดสิ่งนั้นก็กลับหายไปทีละส่วนจนถูกตัดความเชื่อความศรัทธาหลงสะเกื้อบเหมือนไม่เคยเกิดขึ้นเลย แต่ทว่า ครั้นถึงเวลา ย้อนรำถึงอดีต ครั้นถึงเวลาที่ปัจจุบันมันทำร้ายเรา ทำให้ต้องนึกย้อนถึงอดีต เวลานั้นเราจะพบว่า อดีตที่เคยสงสัยว่ามีจริงหรือไม่ นั้น สิ่งเหล่านั้นเคยเกิดขึ้นแล้ว แม้ไม่ชัดเจนจนรู้สึกได้ แต่ก็ไม่อาจเลื่อนรางจนเหมือนไม่เคยเกิดขึ้นเลย

อิทธิพลที่ได้รับจาก “สังคม การเมือง และวัฒนธรรม” ทางภาคใต้

วัยรุ่นปัจจุบันให้ความสำคัญกับความเป็นโลกตะวันตก เห็นได้ชัดว่าพวกเขาเหล่านั้นไม่ได้เข้าใจในสิ่งที่กำลังหลงละเหิงอยู่เลยแม้แต่นิด ความเป็นโลกตะวันตกส่งผลต่อความก้าวหน้าในอนาคตอยู่ไม่น้อย ความเป็นอดีตความเป็นไทยเริ่มทอดย เด็กรุ่นใหม่ที่เกิดขึ้นมาถูกปลูกฝังด้วยความเป็นเทคโนโลยีรุ่นใหม่ และอีกไม่นาน ความเป็นโลกตะวันตกจะเข้ามาครอบงำเด็กรุ่นใหม่ทั้งหมดโดยไม่มีข้อสงสัยเลย ไม่ผิดที่คนรุ่นใหม่จะแสวงหาความแปลกใหม่ คนเราย่อมมีการพัฒนา การพัฒนาเป็นเรื่องที่ดี การค้นหาสิ่งใหม่เป็นเรื่องที่ดี เทคโนโลยีขอวันวานก่อให้เกิดวันนี้ การมีสังคมที่ก้าวหน้า พวกเขามองไม่เห็นผลกระทบที่เกิดขึ้น ทุกคนล้วนต้องการความสะดวกสบายในการใช้ชีวิต พวกเขามุ่งมั่นทำทุกอย่างเพื่อให้มีชีวิตที่ดี การแข่งขัน การเป็นผู้นำ การเป็นที่ยอมรับของผู้คนในสังคม ความสุขที่อยากได้มาล้วนเป็นความสุขส่วนใหญ่ว่าทุกคนอยากได้เหมือนกัน พวกเขาอยากมีความสุขแบบเดียวกัน ผู้คนคิดแบบนั้นจริงๆ หรือ ความสุขที่อยากได้แล้วได้อีกความสุขเพียงชั่วคราว โลกปัจจุบันผลักดันและบังคับให้ผู้คนคิดว่าสิ่งเหล่านั้นคือความสุขที่ทุกคนควรมี เงินทอง ชื่อเสียง การยอมรับ ในสังคมปัจจุบันที่มีการแข่งขันกันมากขึ้น ทุกอย่างมากขึ้น ความต้องการมากขึ้น ความสุขที่เคยมีน้อยลง อะไรที่เคยมีเคยได้กลับไม่พอ นำแปลกใหม่ที่คนสมัยก่อนอยู่ได้ แม้ไม่มีไฟฟ้าใช้ แต่คนปัจจุบัน ไฟฟ้าดวงเดียวก็ไม่มากพอสำหรับมองเห็นทุกอย่างให้ชัดเจนขึ้น เห็นคนอื่นมีก็อยากมี ความไม่พอเกิดขึ้นแล้วกลับทุกคน ทุกคนมองไปข้างหน้า แสวงหาความสุขความเจริญที่ตนเองควรมีควรได้รับ พวกเขามองตรงไปอย่างเดียว พวกเขาไม่ได้

ใส่ใจรายละเอียดข้างทาง ความสวยงามที่กวาดทางให้เขาเดินต่อไป อดีตที่คอยปลักคั่นอยู่ด้านหลัง ความล้มเหลวเกิดขึ้นได้กับทุกคน การเริ่มต้นใหม่ก็เช่นกัน แต่ไม่ใช่ทุกคนจะคิดได้ เวลาหมุนไปตามเข็มนาฬิกา สิ่งที่เกิดขึ้นแล้วย่อมดีเสมอ เราแก้ไขอดีตไม่ได้ แต่เราเรียนรู้จากมันได้ หลายคนใช้ชีวิตไขว้คว้าไปเรื่อย ไขว้คว้าสิ่งที่ไม่รู้ว่าจริงไหม พวกเขาใช้ชีวิตไปเรื่อยๆ วันต่อวัน พวกเขาอยากรู้อยากเห็นความเป็นมาของโลกตะวันตก ศึกษาสิ่งที่พวกเขาให้เราเป็นอย่างดี รู้หมด รู้ทุกอย่าง แต่น่าเวทนา หลายคนแทบไม่รู้ว่าบ้านของเราก็เคยมีสิ่งมหัศจรรย์เคยเกิดขึ้น สิ่งที่ทำให้คนรักกัน เคารพกัน ผูกพันกัน โดยไม่มีข้อแม้ หรือ ผลตอบแทนใดๆเลย นำแปลกที่สิ่งมหัศจรรย์นั้นทำง่าย แต่หลายคนกลับทำไม่ได้ เกิดความแตกแยกมากมายในสังคมปัจจุบัน เงินทองซื้อได้ทุกอย่าง แม้กระทั่งคนดี ผู้คนเก่งทุกอย่างยกเว้นเรื่องที่ยากที่สุดในการอยู่ร่วมกันในสังคม ผู้คนที่น่าสงสาร หลงคิดว่าตนเองชนะแล้วทุกอย่าง เขามีทุกอย่างที่เขาซื้อมาได้ด้วยเงินทอง ความจงรักภักดี ความซื่อสัตย์ ความกตัญญู ความรัก พวกเขาเก่งจริงๆ เคยสงสัยไหมว่าคนสมัยก่อน ใช้อะไรซื้อของพันนั้นกัน ความจริงใจ ความดี ทุกคนมีหมด แล้วแต่คนจะใช้ยังไง

ภาพประกอบที่ 2.1 ชุมนุมนปช.

ที่มา : sutidakaew. 2555. ชุมนุมนปช. [Online]. Available : <http://news.sanook.com>. Accessed :

February 23, 2017

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 2.2 หนูน้อยวัย 4-12 ปี แห่งเรียน “มโนราห์”

ที่มา : MGR Online. 2559. ข่าวภาคใต้. [Online]. Available : <http://www.manager.co.th>.

Accessed : February 25, 2017

ข้าพเจ้าคิดว่าความรัก ความผูกพัน ความสามัคคี ไม่ค่อยเกิดขึ้นมากนักกับคนยุคปัจจุบัน แตกต่างจากคนในอดีต ความเป็นวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีที่เกิดขึ้นในอดีต ทำให้คนพวกนั้น มีจริยธรรมเป็นมนุษย์ ความมีน้ำใจเอื้อเฟื้อต่อเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน ซึ่งหายากจากคนในปัจจุบัน ข้าพเจ้าจึงเลือกศึกษาจากขนบธรรมเนียมประเพณีใกล้ตัวที่ปัจจุบันยังคงมีให้เห็นชัดเจนอยู่ การสร้างความเชื่อความศรัทธา ความสามัคคีของพวกเขา เกิดขึ้นมาด้วยวิถีใด และเหตุใดจึงมีมาได้จนถึงปัจจุบัน

2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน

ข้าพเจ้าได้ศึกษาเรียนรู้ ความหมายเกี่ยวกับศิลปะมาระยะหนึ่งก่อนเข้ามาศึกษาเรียนต่อที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้ มีศิลปินอยู่มากมายในประเทศที่ให้คติ แนวคิด การแสดงออก การสื่อสารความรู้ดี อารมณ์ออกมาในรูปแบบของศิลปะความสวยงามต่างๆ ในแขนงงานของแต่ละศิลปิน มีศิลปินเกิดขึ้นมากมายในยุคปัจจุบัน จนข้าพเจ้าคิดว่าทุกคนสามารถเป็นศิลปินได้ และทุกคนเกิดมาย่อมมีบุคคลที่เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตของเขา หรือแม้แต่การทำสิ่งยิ่งใหญ่ในชีวิต การคิดให้ออกมาในรูปแบบของงานศิลปะของข้าพเจ้า ศิลปินท่านหนึ่งที่ข้าพเจ้าสนใจในงานศิลปะและแนวคิดของเขา คือ ประพันธ์ ศรีสุตา เป็นศิลปินที่ทำเทคนิคแกะไม้ ผลงานของเขาทำออกมาเพื่อสะท้อนความทรงจำอันสุนทรียของชีวิตวัยเด็กให้ออกมาได้อย่างมีชีวิตชีวา และมีความสนุกสนาน เชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างผลงานกับผู้ชม ทำให้ผู้ชมได้ย้อนระลึกถึงความสุขเมื่อครั้งเยาว์วัยที่ซึ่งบางครั้งอาจถูกลืมเลือนไปแล้วได้หวนกลับมาอีกครั้ง หลายชีวิตที่ปรากฏในภาพ ปฏิบัติภารกิจของตนเองด้วยความขยันขันแข็ง ความตั้งใจ ความรัก แม้ภาพพิมพ์แกะไม้ของเขาจะเป็นภาพขาวดำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่มีเทพานอยู่ไม่มากนักและปราศจากลูกเล่นแพรวพราวใดใดแต่สิ่งเหล่านี้กลับเป็นเสน่ห์ที่รัดรั้งดึงใจผู้ชมให้รู้สึกสนุกสนานเคลิบเคลิ้มไปกับเส้นสายอิสระและจินตนาการบรรเจิดของศิลปินองค์ประกอบภาพที่เข้าไปเข้ามา สร้างความอบอุ่นคุ้นเคยและสบายใจ การจัดวางองค์ประกอบภายในภาพเป็นไปอย่างชาญฉลาด ทยเส้นอิสระและพลิ้วไหวทำให้ภาพดูมีชีวิตชีวา เขามักกล่าวเน้นอยู่เสมอว่าเขาเป็นจิตรกรที่บังเอิญได้มาเป็นศิลปินภาพพิมพ์ ผลงานที่เขานำมาแสดงเหล่านี้เผยให้เห็นความรู้ ความชำนาญและฝีมือทางเชิงช่างที่ผ่านการฝึกฝนมาทั้งทางทฤษฎีและปฏิบัติมาอย่างช่ำชอง ซึ่งการได้ชมภาพพิมพ์ไม้ของเขาในครั้งนี้สำหรับบางคนอาจเป็นการเรียนรู้ในสิ่งที่ไม่เคยสัมผัสมาก่อนแต่เชื่อแน่ว่าสำหรับใครบางคนนั่นคือการปลุกอดีตอันชื่นบานให้หวนกลับมาอีกครั้งในรูปแบบของภาพมาษา

ข้าพเจ้านำแนวคิดในการสร้างสรรค์ผลงานของศิลปินมาปรับใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานในเทคนิคภาพพิมพ์โลหะ (etching) ใช้สื่อสารถึงความเป็นอดีตที่มีชีวิตอยู่จนถึงปัจจุบัน ต้องการให้คนดูสัมผัสได้ถึงความเป็นอดีต ความสัมพันธ์ของคนในภาพ ความสามัคคีที่เกิดขึ้น ความรัก ความศรัทธาที่ส่งต่อมาถึงคนรุ่นหลังได้อย่างชัดเจน

ภาพประกอบที่ 2.3 Praphan Srisouta. 1962. Around the Fire. [Online]. Available : <http://www.rama9art.org/artisan/artdb/artists/home.php?p=profiles&name=Praphan%20Srisouta2>

012. Accessed : February 25, 2017

Figure 2.4 Praphan Srisouta. 2510. [Online]. Available :
http://www.224book.com/product.detail_926593_th_4009876,2550. Accessed : February 25, 2017

ภาพประกอบที่ 2.4 Praphan Srisouta. 2510. [Online]. Available :

http://www.224book.com/product.detail_926593_th_4009876,2550. Accessed : February 25, 2017

อิทธิพลที่ได้รับจากประวัติมโนราห์

โนรา เป็นการเล่นที่นิยมกันมากในจังหวัดภาคใต้ทั่วไป ประวัติของโนรามือยู่ที่ว่า ในสมัยก่อนพระอิศวร หรือเทวดา ที่คอยช่วยเหลือมนุษย์จะเสด็จลงมาชมการการรำรำของพวกกินรี ทุกวันพระ 8 คำ จนมาวันหนึ่ง เมื่อทอดพระเนตรกินรีรำรำแล้วก็กลับไปยังวิมานโดยทรงรำพึงว่า พวกกินรีได้แต่รำอย่างเดียว ร้องไม่ไพเราะ เลยจึงทรงจินตนาการต่อไปว่า ควรจะหามนุษย์รำเสียบ้าง จึงส่งทิพยเนตรลงมาไปยังเมือง ไกรชมพู่ เห็นนาย สมวงศ์บุตรเศรษฐี เป็นผู้สมควรจึงคอยหาโอกาสอยู่จนกระทั่งวันหนึ่งนายสมวงศ์ หยิบเอาข้าวนิคแกลงน้อยใส่ลงในกระทง แล้วซ่อนให้ผีกระทงกิน เมื่อเสร็จแล้ว ก็กลับไป พระอิศวร ได้โอกาสจึงถอดเอาหัวใจนายสมวงศ์ แล้วเอาเครื่องทรงกินรี แล้วทรงสอนท่ารำของกินรีให้ ๑๒ ท่า จนนายสมวงศ์ จำได้อย่างแม่นยำ พอดกตอนบ่าย นายสมวงศ์ตื่นจากที่นอนแล้วตื่นควายกลับบ้านแล้ว อาบน้ำอาบท่าแต่งตัวเข้าไปหาบิดาขอร้องให้บิดาหาเครื่องทรงให้และบอกว่าตัวเองจะไม่เลี้ยงควายอีกต่อไป จะออกไปรำโนรา บิดาก็ตามใจบุตรจึงจัดหาเครื่องแต่งตัวใหม่ๆ ให้สมตามความปรารถนานับตั้งนั้นเป็นต้นมา นายสมวงศ์ก็ได้แต่รำโนราเพียงอย่างเดียว ข้าทาสชายหญิงก็เพิ่มความรักแก่นายสมวงศ์ มากขึ้นๆ คงจะเห็นว่ารำดี ไม่นายสมวงศ์จะไปไหนมาไหนก็จะนั่งบนบ่าและตั้งแต่นั้นมานายสมวงศ์ก็ตั้งตัวเป็น ขุนท่า (นายโรง) อีกด้วย

กิตติศัพท์ขุนท่าโนราก็เลื่องลือระบือไกล นายสมวงศ์จึงได้รับเกียรติให้ไปแสดงในเมืองสายฟ้าฟาด แต่บังเอิญ แม่นวลทองสำลีบุตรของพระยาสายฟ้าฟาดไปเป็นขุนท่ารำ ก็คิดใจพอกกลับมาถึงวังจึงชวนพวกสนมหัดรำโนรา และแม่นวลทองสำลีก็มีห้อง พรานบุญซึ่งเป็นคนคอยคุมแม่ นวลทองสำลี จึงกราบทูลพระยาสายฟ้าฟาด พระยา สายฟ้าฟาดพิโรธเอาพรานบุญกับแม่นวลทองเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำถี ลอยแพ คลื่นซัดไปถึงเกาสีซังต่อมาแม่นอลทองลำถีได้คลอดบุตรที่เกาะสีซังชื่อว่า เทพสิงหน เมื่อบุตรเจริญวัยก็สอนให้รำโนราจนมีความชำนาญต่อมาทั้งสามคน คือแม่นวลทองลำถี เทพสิงหน และพรานบุญ ก็ออกเที่ยวรำตามวัดต่างๆ จนมีชื่อเสียง เลื่องลือกันมาอยู่มาวันหนึ่ง ข่าวกีฐูไปถึง พระยาสายฟ้าฟาดว่า คนทั้งสามรำดีจึงสั่งให้เพชฌฆาตมารับไปรำในวังถึง ๒ ครั้ง แต่แม่นวลทองลำถีไม่ยอมไป และครั้งที่ ๓ จึงสั่งให้เพชฌฆาตมารับอีกแต่นางก็ไม่ไปอีก จึงให้เพชฌฆาตอธิฐานขณะนั่งเรือแล้วพุ่งหอกไปแทงจระเข้ตาย นางจึงยอมเข้าไปหาพอรเรือไปถึงเมืองพระยาสายฟ้าฟาด แม่นวลทองลำถีและเทพสิงหนก็เข้าไปหาพระยาสายฟ้าฟาด เมื่อพระยาสายฟ้าฟาดเห็นเทพสิงหน ซึ่งเป็นหลาน ก็เสร์้าพระทัยอาลัยรักมาก พระองค์จึงทรงส่งเสริมให้มีการรำโนราและการรำโนราก็ได้เจริญอยู่ในภาคใต้ ครอบงำจนเท่าทุกวันนี้

โนราโรงครูเป็นพิธีกรรมที่มีความสำคัญในวงการโนราเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้เพราะเป็นพิธีกรรม เพื่อเชิญครูหรือบรรพบุรุษของโนรามายังโรงพิธี เพื่อรับการเช่นสังเวท เพื่อรับของแก้บน และเพื่อครอบเทริดหรือผูกผ้าแก้ผู้แสดงโนราผู้ใหม่ ด้วยเหตุที่ต้องทำการเชิญครูมาเข้าทรง หรือมา "ลง") ยังโรงพิธี จึงเรียกพิธีกรรมนี้อีกชื่อหนึ่ง คือ "โนราลงครู" โดยปกติการรำรำโนรา หากจัดขึ้นเพื่อการชมในฐานะมหรสพก็เรียกว่า "โนรารำ" ถ้าคณะโนราเดินทางไปแสดงต่างถิ่นในลักษณะแสดงเร่ไปเรื่อย ๆ เรียกว่า "โนราเดินโรง" และถ้าให้โนราตั้งแต่ 2 คณะแสดงประชัน แข่งขันกันก็เรียกว่า "โนราโรงแข่ง"

"ครู" ตามความหมายของโนรามีสองความหมาย ประการแรกหมายถึง ผู้สอนวิชาการร้องรำโนราแก่ตนเอง หรือแก่บรรพบุรุษของตน ความหมายที่สอง หมายถึงบรรพบุรุษหรือผู้ให้กำเนิดโนรา เช่นขุนศรี ศรีทธา นางนวลทองลำถี และแม่ศรีมาตา บรรพบุรุษตามความหมายนี้ยังเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า "ตายโนรา"

โนราโรงครูมี 2 ชนิด คือ

1. โรงครูใหญ่ หมายถึงการรำโนราโรงครูอย่างเต็มรูปแบบ ซึ่งจะต้องกระทำต่อเนื่องกัน 3 วัน 3 คืนจึงจะจบพิธี โดยจะเริ่มในวันพุธ ไปสิ้นสุดในวันศุกร์ และจะต้องกระทำเป็นประจำทุกปี หรือทุกสามปี ทุกห้าปี ซึ่งต้องใช้เวลาเตรียมการกันนานและใช้ทุนทรัพย์สูง จึงเป็นการยากที่จะทำได้

2. โรงครูเล็ก หมายถึงการรำโรงครูอย่างย่อ คือใช้เวลาเพียง 1 วันกับ 1 คืน โดยปกติจะเริ่มในตอนเย็นวันพุธแล้วไปสิ้นสุดในวันพฤหัสบดี ซึ่งการรำโรงครูไม่ว่าจะเป็นโรงครูใหญ่หรือโรงครูเล็กก็มีวัตถุประสงค์อย่างเดียวกัน ซึ่งขึ้นอยู่กับสภาวะการณ์และความพร้อม การรำโรงครูเล็กเรียกอีกอย่าง คือ "การรำครู"

อย่างไรก็ดีไม่ว่าจะเป็นการรำโรงครูใหญ่หรือรำโรงครูเล็กนับเป็นธรรมเนียมนิยมอันดีของศิลปินโนรา เพราะนอกจากเป็นการรำถึงบุญคุณครูแล้วยังเป็นการชุมนุมบรรดาศิษย์ของโนรา รุ่นต่าง ๆ ได้อีกประการหนึ่งด้วย อันเป็นหนทางให้เกิดสัมพันธ์กันระหว่างครูกับศิษย์ ศิษย์กับศิษย์ โนรากับโนราให้คงอยู่กันอย่างแน่นแฟ้น ซึ่ง ณ ที่นี้ ขอชมเชยชาวตำบลท่าแค จังหวัดพัทลุง ที่ยังคงจัดพิธีกรรมรำโนราโรงครูอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี

โนราโรงครูเป็นศิลปะการแสดงประเภทดนตรีและพิธีกรรม โรงครู หรือลองครู เป็นการเชิญ ตายาย ตาหลวง หรือครูหมอบโนรามารำเข้าทรงโดยปกตินทรวงจะมีประจำอยู่แล้วโดยลูกหลานต้องมานั่งพร้อมหน้ากันและแต่ง ตัวคนทรวงไว้ให้พร้อม คือนุ่งขาวห่มขาว และมีผ้าขาวคลุมเพื่อความสะอาดในการนั่งสมาธิ จะนั่งบนบ้านหรือ โรงโนราก็ได้ และโนราใหญ่หรือนายโรงโนราก็จะว่าบทเชื้อเชิญพ่อ แม่ ตา ยาย มานั่งเข้าทรง ตาหลวงที่ เข้าทรงมีหลายองค์แต่ทุกเจ้าภาพจะต้องเชิญบูรพาจารย์โนร่าก่อน ซึ่งทางโนราทราบดี นั้นคือต้ามอเต่า ต้ามอสิงห์ ต้ามอทพ จากนั้นก็เชิญตายายโนราเข้าภาพ การเชิญต้องเชิญมาเข้าทรงทีละองค์ คนทรวงต้อง สะบัด (โนราทำเพลงเซ็ดคนทรวงสั้นเพื่อสลัดตาหลวงให้ออกจากร่าง) จึงเชิญตาหลวงองค์ต่อไป ขณะเชิญตาหลวงเข้าทรงคนตรีทำเพลงเซ็ดเข้าตามบทร้องเชิญของครูหมอบ เมื่อครูหมอบเข้าทรงคนทรวงเริ่มสั้น คนตรีก็ทำเพลงเซ็ดการที่ครูหมอบลงหรือจับลง เรียกว่าโรงครู (ที่มา:ฉัตรชัย สุกระกาญจน์,ออนไลน์,2523)

จากการศึกษาประวัติของมโนราห์มาก่อนที่จะตัดสินใจสร้างสรรค์ผลงานเกี่ยวกับมโนราห์ขึ้นมา นั้น ข้าพเจ้า ได้มีแนวคิดเกี่ยวกับเรื่องการชุมนุมของชาวบ้าน ที่ทุกคนต่างมารอพร้อมเพียงกัน โดยความสมัครใจ แต่เดิมมโนราห์เป็นละครชาติตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา มีไว้เพื่อสร้างความบันเทิงให้แก่เหล่ากษัตริย์ขุนนาง เมื่อเวลาดำเนินต่อมาได้มีการให้ความสำคัญกับมโนราห์มากขึ้น จนกลายเป็นประเพณีที่ชาวบ้านต่างให้ความสนใจ สร้างความเชื่อความศรัทธาให้ผู้เป็นบรรพบุรุษมากมายหลายต่อหลายรุ่น มีต่อสืบต่อความเป็นมโนราห์มาหลายชั่วอายุคน ข้าพเจ้าจึงได้สังเกตเห็นความสำคัญอย่างหนึ่งในความเป็นประเพณีมโนราห์ นั้นคือการรวบรวมบุคคลให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ความสามัคคี ช่วยเหลือเกื้อกูลกันของคนในหมู่บ้าน การพึ่งพาอาศัยกันในยามยากลำบาก ซึ่งสิ่งเหล่านั้นหาได้ยากในยุคปัจจุบัน ประวัติความเป็นมาที่น่าสนใจนั้น ทำให้เกิดความชื่นต่าง ๆ นานา ขึ้นมามากมาย ทำไมคนเราถึงมองข้ามสิ่งดีๆ ที่มีอยู่ใกล้ตัว และกลับขวนขวายความสุขของคนอื่นมาเป็นของตนเอง ข้าพเจ้าจึงขมมอมองในด้านการสร้างคนขึ้นมาสร้างสรรค์ผลงานในครั้งนี้

2.3 แนวความคิดสร้างสรรค์

โนราโรงครู หรือ โนรา เป็นวัฒนธรรมและพิธีกรรมทางภาคใต้ “ครูเอี้ยครูสอน เสด็จองกรเข้ามาต่อว่า ว่าครูสอนให้ผูกผ้า สอนขำให้ทรงกำไล สอนให้ครอบเทริดน้อย แล้วจับสร้อยพวงมาลัย สอนให้ทรงกำไล สอดใส่ซ้ายใส่ขวา สอดใส่ข้างซ้าย ตีค่าได้ห้าพารา แล้วสอดใส่ข้างขวา ตีค่าได้ห้าตำลึงทอง ดินถีบพนัก สองมือชักเอาแสงทอง หาไหนไม่ได้เสมือนน้อง ทำนองพระเทวคา” กลอนโนราบทครูนี้ จะทำให้เห็นถึงความสัมพันธ์กับศาสตร์ของความสัมพันธ์ระหว่างครูและศิษย์ เหตุการณ์ที่นอกเหนือธรรมชาติ ความเชื่อในความลึกลับ การเข้าทรง วิญญาณของบรรพบุรุษเข้าประทับทรงเพื่อช่วยเหลือความเดือดร้อนของชาวบ้าน ในการรับรู้ของข้าพเจ้า ได้เห็นถึงวัฒนธรรม การสร้างความผูกพันและศุภโลบายการปลูกฝังความดีงามในการใช้ชีวิตของคนทางภาคใต้อย่างชัดเจน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าศึกษาเรื่องราวเกี่ยวกับความเชื่อทางภาคใต้ในเรื่องของพิธีกรรมโนราห์ เป็นศิลปะของการร่ายรำที่เป็นเอกลักษณ์ของทางภาคใต้ โดยการสร้างภาพร่าง โดยภาพทั้งหมดมาจากรูปภาพ (Photo) ที่ถ่าย และได้มีการตัดต่อในบางส่วน ทำสเกล (Scale) ภาพให้มีขนาดเล็กใหญ่ตามความเหมาะสมเพื่อให้ได้ภาพที่มีลักษณะพิเศษไม่สามารถถ่ายเองได้ (Visual Effect) ลักษณะในภาพบางภาพอาจจะมีการย่อขนาดให้เล็กหรือใหญ่จนเกินความเป็นจริง โดยผ่านกระบวนการทางคอมพิวเตอร์เพื่อตัดต่อให้มีความคมชัดขึ้นมาเพื่อให้เข้ากัน (Match) กับการทำเทคนิคภาพพิมพ์โลหะ (Etching)

3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่างโครงการที่ 1

ภาพประกอบที่ 3.1 ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพประกอบที่ 3.2 ภาพร่างชิ้นที่ 2

ภาพประกอบที่ 3.3 ภาพร่างชิ้นที่ 3

ข้าพเจ้ามีความสนใจเกี่ยวกับศิลปะพื้นบ้าน เกี่ยวกับมโนราห์และข้าพเจ้าได้เข้าไปศึกษาข้อมูลซึ่งในชุดแรกยังไม่สามารถเก็บข้อมูลได้สมบูรณ์เท่าที่ควร ได้เพียงแต่ภาพมาเท่านั้น เพราะฉะนั้นในเชิงความคิดยังไม่ได้มีการถูกพัฒนาไปในทิศทางที่ดีมากนัก ภาพทั้งหมดในชุดนี้เป็นเพียงการเริ่มต้นในการพัฒนาความคิดไปในทางที่ดีกว่านี้ ถ้าวางร่างชุดนี้เป็นเพียงการเก็บข้อมูลภาพเท่านั้น

ในทางของรูปแบบ เนื่องจากข้าพเจ้าได้เก็บข้อมูลรูปภาพมาจำนวนมาก ผ่านวิธีการทำในช่วงแรกโดยใช้ภาพ (Photo) จริงๆ ไม่ได้มีการตัดทอนภาพ และเป็นภาพในสถานที่จริง แต่มักจะมีปัญหาในเรื่องความลงตัวของศิลปะ ข้าพเจ้ายังรู้สึกถึงความไม่สมบูรณ์เท่าที่ควร

ปัญหาหลักของชุดแรก เริ่มต้นตั้งแต่การเก็บข้อมูลของความคิด แม้แต่รูปแบบแนวทางในการพัฒนาภาพให้ความน่าสนใจมากขึ้น และปัญหาต่างๆ จึงคาบเกี่ยวมาถึงเชิงเทคนิคในการทำแม่พิมพ์ โครงการชุดที่ 1 จึงไม่สามารถเลือกเป็นผลงานในการทำศิลปนิพนธ์ได้เลย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่างโครงการที่ 2

ภาพประกอบที่ 3.4 ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพประกอบที่ 3.5 ภาพร่างชิ้นที่ 2

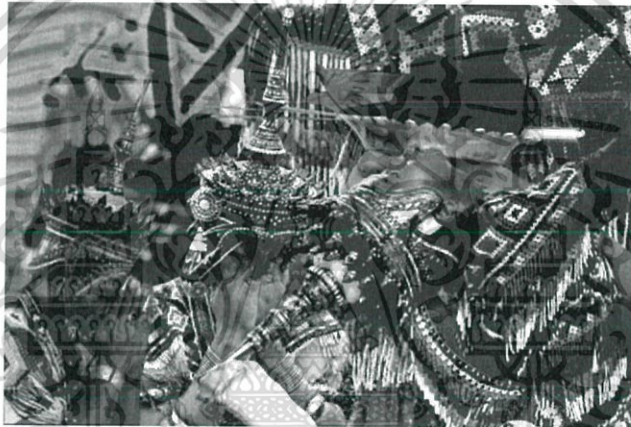

ภาพประกอบที่ 3.6 ภาพร่างชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 3.7 ภาพร่างชิ้นที่ 4

ภาพประกอบที่ 3.8 ภาพร่างชิ้นที่ 5

ภาพประกอบที่ 3.9 ภาพร่างชิ้นที่ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

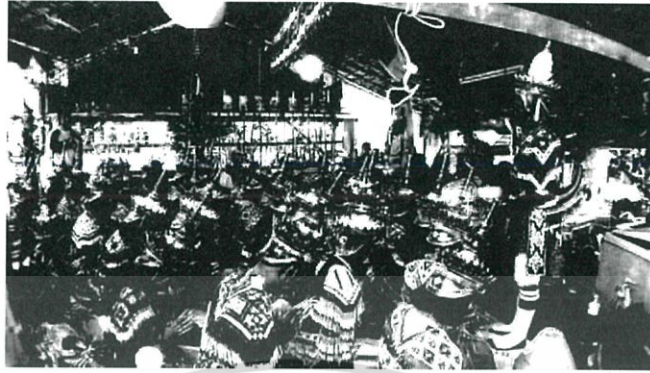
ภาพประกอบที่ 3.10 ภาพร่างชิ้นที่ 7

จากภาพร่างชุดที่ 2 หลังจากที่ข้าพเจ้าได้เข้าไปศึกษาข้อมูลจากพื้นที่จริงและได้ไปถ่ายภาพจากงานแสดงมโนราห์ที่ได้จัดขึ้นมาเพื่อการส่งเสริมในจังหวัดนครศรีธรรมราช ข้าพเจ้าได้มีเวลาศึกษาเรียนรู้ประเพณีความเป็นมโนราห์มาในเวลานานพอสมควร และเนื่องจากญาติพี่น้องของข้าพเจ้าเองก็อาศัยอยู่ในละแวกงานแสดงนั้น ข้าพเจ้าได้มีการพูดคุยและเก็บข้อมูล ข้อเท็จจริงอย่างจริงจังมากขึ้น และข้าพเจ้าได้นำข้อมูลในส่วนนั้นมาอ้างอิงจากผู้รู้มากมาย ทั้งในหนังสือและอินเทอร์เน็ต (Internet) เว็บไซต์ (Website) ต่างๆ มากมายเพื่อรวบรวมข้อมูลพื้นฐาน วิเคราะห์จากหลายแหล่งฐานข้อมูลที่มีความเป็นไปได้มากที่สุด ทำให้รู้ว่ามีถิ่นฐานจากจังหวัดพัทลุง และข้อเท็จจริงมากมายที่ข้าพเจ้าได้กล่าวเอาไว้ข้างต้น ประจวบเหมาะกับความคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรมวัยรุ่นปัจจุบันที่ตอบสนองต่อประเพณีดั้งเดิมจากบรรพบุรุษ การสื่อสารให้มีความทันสมัย และความเป็นปัจจุบันมากขึ้น

ข้าพเจ้าได้สังเกตเห็นถึงตัวรูปแบบในการพัฒนาผลงาน ในการวางตัวละครในภาพในเชิงทัศนธาตุ มีลักษณะการวางที่มีความโดดเด่นขึ้นมีจุดสนใจ มีการปรับขนาดเล็ใหญ่ของตัวละครในภาพ ทำให้ภาพมีความน่าสนใจและสร้างความสำคัญให้ตัวละคร และได้มีการนำคอมพิวเตอร์เข้ามาปรับโดยใช้โปรแกรมโฟโต้ช้อป (Photoshop) ให้เกิดค่าน้ำหนักที่ขาวจัดดำจัด (Contrast) เพื่อสอดคล้องกับการทำงานภาพพิมพ์ในลักษณะร่องลึก

ข้าพเจ้าได้แก้ไขปัญหาจากภาพร่างชุดที่ 1 ซึ่ง ปัญหาที่เกิดขึ้นได้มีการสรุปแนวความคิดที่ชัดเจนมากขึ้นและในเชิงเทคนิคการทำพื้นที่ดำให้ความขาว ดำ ชัดเจนกว่าเดิม ข้าพเจ้าได้เลือกผลงานภาพร่างชิ้นที่ 1 และ ภาพร่างชิ้นที่ 2 มาสร้างสรรคจริง

ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่างโครงการที่ 3

ภาพประกอบที่ 3.11 ภาพร่างขั้นที่ 1

ภาพประกอบที่ 3.12 ภาพร่างขั้นที่ 2

ภาพประกอบที่ 3.13 ภาพร่างขั้นที่ 3

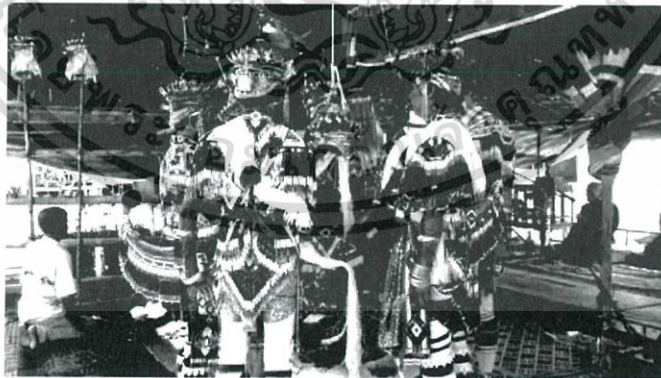
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 3.14 ภาพร่างชั้นที่ 4

ภาพประกอบที่ 3.15 ภาพร่างชั้นที่ 5

ภาพประกอบที่ 3.16 ภาพร่างชุดที่ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากภาพร่างชุดที่ 3 ข้าพเจ้าได้มีการหาข้อมูลได้อย่างเพียบพร้อมครบถ้วน สมบูรณ์แบบ แนวความคิด (Concept) ได้จากการคิดค้นข้อมูล ข้อเท็จจริงที่มีน้ำหนักมากขึ้น ทั้งการนำเสนอที่น่าสนใจในเชิงศิลปะ การสร้างลักษณะเด่นให้ผลงาน ได้มีการเตรียมพร้อมเป็นอย่างดี ข้อมูลเชิงความคิดมีความน่าเชื่อถือ การสร้างภาพร่างเลยเป็นไปอย่างเรียบร้อย

รูปแบบมีความลงตัวมากที่สุดในการจัดสัดส่วนภาพ (Scale) ของตัวละครมีความเล็กใหญ่พอดีกับพื้นด้านหลัง (Background)

สามารถทำหน้าที่บอกเล่าเรื่องราว เห็นถึงจิตวิญญาณ วัฒนธรรมทางภาคได้อย่างชัดเจน ปัญหาได้ถูกแก้ไขไปในหลายระดับซึ่งในชุดที่ 3 ปัญหาที่พบเจอน้อยมากจนแทบไม่มีเลย มีปัญหาเพียงเล็กน้อยในการใส่แสงเงาของภาพให้ชัดเจนมากกว่านี้คิดน้อยปัญหาจึงจะหมดไป

ข้าพเจ้าได้เลือกภาพร่างชิ้นที่ 3 และภาพร่างชิ้นที่ 5 นำมาสร้างสรรค์ผลงานในศิลปนิพนธ์ครั้งนี้เป็นอันสุดสิ้นการนำเสนอภาพร่างในโครงการนี้ทั้งหมด รวมทั้งสิ้นแล้วเป็นจำนวน 5 ภาพด้วยกัน

3.2 กระบวนการสร้างงาน

ได้นำภาพร่างชุดที่ 1, 2, 3 จนถึง 5 ตามลำดับมาขยายให้ได้ขนาด 80x60 ซม. ลงบนแผ่นกระดาษธรรมดา เพื่อนำมาเป็นแบบในการสร้างสรรค์ผลงานโดยเทคนิคภาพพิมพ์โลหะ (Etching)

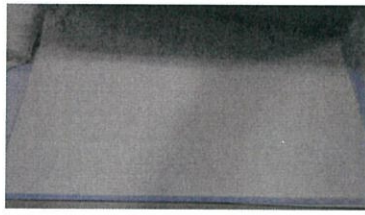
วัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสร้งงาน

1. แม่พิมพ์เพลาทองแดงขนาด A1
จำนวน 6 แผ่น

ภาพประกอบที่ 3.17

วัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสร้งงาน

ภาพประกอบที่ 3.18
วัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์งาน

2. กระดาษพิมพ์ (Fabriano)
ขนาด A1 จะใหญ่กว่าเพลท

ภาพประกอบที่ 3.19
วัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์งาน

3. กระดาษบรูฟ ขนาดใหญ่กว่าแผ่น
แม่พิมพ์ ซ้อนกัน 3 แผ่น สำหรับวางทับ
ลงบนกระดาษพิมพ์ เพื่อความยืดหยุ่น
ขณะที่เคลื่อนผ่านได้แรงอัดของแป้นพิมพ์เหล็ก

ภาพประกอบที่ 3.20
วัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์งาน

4. กระดาษลอกลาย (Tracing paper)
ใช้สำหรับขีดหมึกก่วนเกินออก

ภาพประกอบที่ 3.21
วัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์งาน

5. นิลเค็ล ใช้เขียนบนเพลททองแดง

6. แอสฟัลต์ผง สำหรับ โรยลงบน
เพลาทองแดง

ภาพประกอบที่ 3.22
วัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสรค้งาน

7. กรด ใช้สำหรับกัดแม่พิมพ์

ภาพประกอบที่ 3.23
วัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสรค้งาน

8. น้ำมันสน ใช้สำหรับล้างแม่พิมพ์
และใช้ผสมในวานิช (Varnish) สร้างพื้นผิวบน
แม่พิมพ์

ภาพประกอบที่ 3.24
วัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสรค้งาน

9. ทินเนอร์ ใช้สำหรับล้างแม่พิมพ์
และสร้างพื้นผิวบนแม่พิมพ์ เทกเจอร์ (Texture)

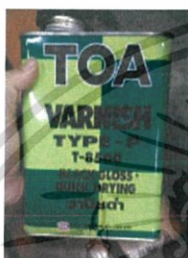
ภาพประกอบที่ 3.25
วัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสรค้งาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

10. น้ำปลาใช้สำหรับล้างแม่พิมพ์

ภาพประกอบที่ 3.26
วัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสรค้งาน

11. วานิช ใช้สำหรับเขียนเพลาท

ภาพประกอบที่ 3.27
วัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสรค้งาน

12. บ่อกรด สำหรับแช่แม่พิมพ์โลหะ

ขนาดใหญ่กว่า A1

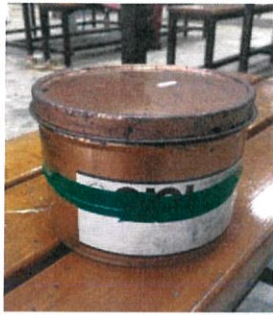
ภาพประกอบที่ 3.28
วัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสรค้งาน

13. เกียง ใช้สำหรับผสมสี

ภาพประกอบที่ 3.29
วัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสรค้งาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

14. หมักพิมพ์ สีนํ้าเงินผสมสีดําเพื่อ

ใช้อุดหมักลงบนแม่พิมพ์

ภาพประกอบที่ 3.30

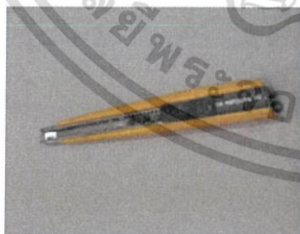
วัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสร้งงาน

ภาพประกอบที่ 3.31

วัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสร้งงาน

15. ขางปาด สำหรับปาดหมักลงบนแม่พิมพ์

16. คัตเตอร์ สำหรับตัดกระดาษ

ภาพประกอบที่ 3.32

วัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสร้งงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

17. ฟูก้นสำหรับทาวานิชลงบนเพลท

ภาพประกอบที่ 3.33
วัสดุอุปกรณ์ในการสร้งสร้งค้งาน

18. กระดาษทรายเบอร์ 2000

ถ้สำหรับขัดเพลท

ภาพประกอบที่ 3.34
วัสดุอุปกรณ์ในการสร้งสร้งค้งาน

19. หน้าถกถ้สำหรับกรองอากาศ

ภาพประกอบที่ 3.35
วัสดุอุปกรณ์ในการสร้งสร้งค้งาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนการสร้างแม่พิมพ์

1. นำเพลททองแดงขนาด A1 มาขัดด้วยกระดาษทรายเบอร์ 2000 โดยการขัดจะขัดแบบแนวเดียวกัน ใปก่อนจะสลับทางยาวก็ยาวให้จบก่อนแล้วค่อยขัดขึ้นจนกว่าเพลทหรือแม่พิมพ์จะมีความวาวใสจนสะท้อนเห็นอย่างชัดเจน ใช้น้ำเปล่าทำความสะอาด เมื่อขัดเสร็จจึงนำเพลทมาตากให้แห้ง

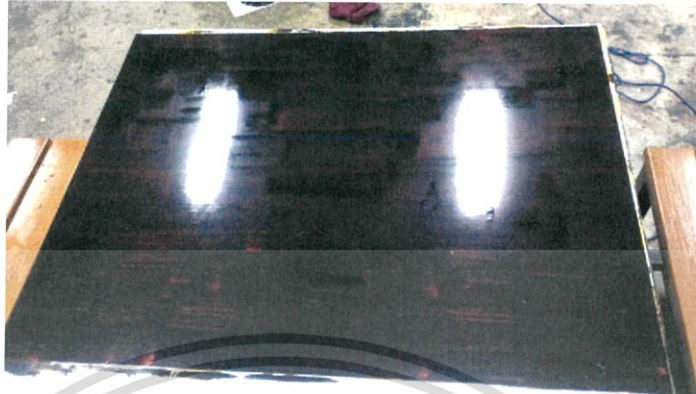
ภาพประกอบที่ 3.36 เพลททองแดง

2. นำวานิชผสมด้วยน้ำมันสน เพื่อความไม่หนืดของตัวน้ำมันสน ซึ่งจะใช้ในการสร้างสกรรค์ผลงานลงบนเพลททองแดง

ภาพประกอบที่ 3.37 วานิช

3. เมื่อเพททแห้งแล้วให้นำวานิชมาทาบนเพททให้ทั่วทั้งเพททด้วยความละเอียดเรียบเนียน ไม่หนาจนเกินไป แล้วรองนกว่าวานิชจะแห้ง

ภาพประกอบที่ 3.38 เพทททองแดงทาวานิช

4. เพททแห้งแล้วให้นำผลงานมาคราฟลงบนเพททโดยใช้ปากกาในการวาดคราฟลงไป
5. คราฟงานเสร็จให้ใช้ปากกานิลเดิล (ปากกาเหล็กแหลม) วาดลงบนเพททตามงานที่คราฟ
6. ละลายกรดด้วยน้ำเปล่า 1 กิโล ต่อ น้ำ 12 ลิตร

ภาพประกอบที่ 3.39 บ่อน้ำกรด

7. กรดละลายหมดแล้วให้นำเพททไปแช่กรดเวลา 1 ชม เพื่อให้ได้เส้นรอบนอก (Outline)

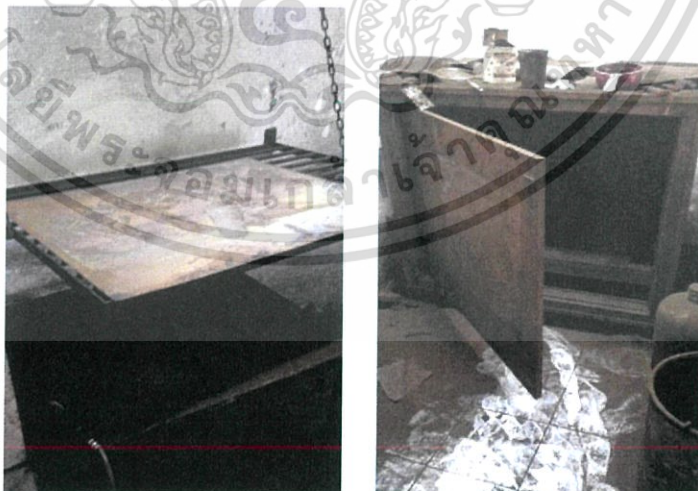
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. แخذกรดเสร็จให้นำเพลทมาล้างวานิชออก ด้วยน้ำเปล่า น้ำมันสน ทินเนอร์ ให้สะอาด ตากเพลทให้แห้ง
9. นำวานิชมาสร้างผลงานได้น้ำหนักบนเพลทที่แห้งแล้วเพื่อวาดน้ำหนักและเสร็จให้นำไปแช่ 30 นาที

ภาพประกอบที่ 3.40 น้ำหนักแรกของภาพ

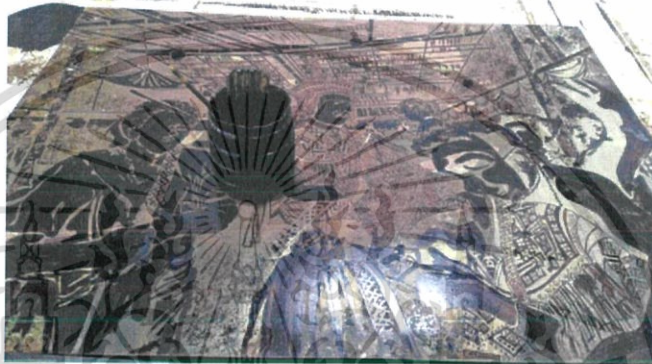
10. นำชิ้นมาล้างด้วยน้ำเปล่า น้ำมันสน ทินเนอร์ แล้วล้างให้สะอาด
11. นำเพลทที่สะอาดไปโรยแอตฟิลต์ผงโดยการนำเข้าห้องแอตฟิลต์ผงแล้วโรยแอตฟิลต์ผงรอ 45 นาที ก่อนจะเผาเพลทเพื่อให้แอตฟิลต์ผงติดเพลทไว้ แล้วรอให้หายร้อนก่อนจะยกออกมา

ภาพประกอบที่ 3.41 ห้องโรยแอตฟิลต์ผง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

12. นำวานิชมาปิดเพลาเพื่อไล่น้ำหนักอีก 4 รอบ รอบละ 2-4 นาทีตามลำดับ

ภาพประกอบที่ 3.42 น้ำหนักลงลงมเร็วๆ

13. ล้างเพลาออกให้สะอาดก่อนจะนำมาพิมพ์
14. ทำกระดาษพิมพ์ให้ชื้น โดยการใช้กระบอกลูกน้ำ
15. นำกระดาษบุฟล่องบนแทนพิมพ์

ภาพประกอบที่ 3.43 แทนพิมพ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

16. อุดหมึก แล้วขีดหมึกส่วนเกินออกให้หมด

ภาพประกอบที่ 3.44 อุดหมึกบนแม่พิมพ์

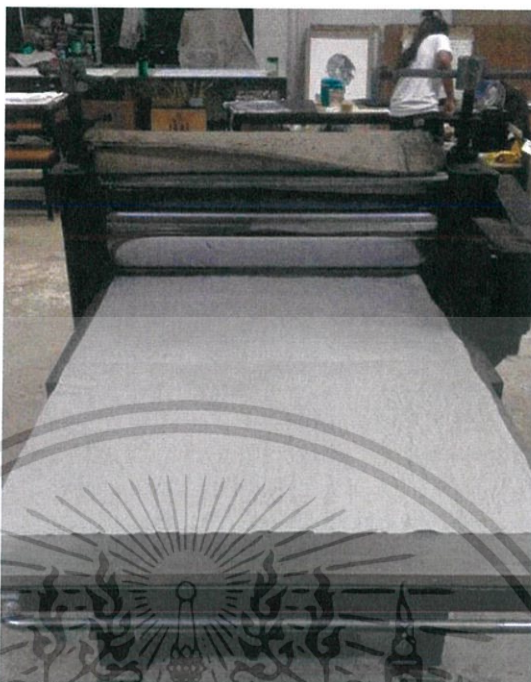
17. นำเพลทมาวางบนแท่นพิมพ์

ภาพประกอบที่ 3.45 เตรียมพิมพ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

18. วางกระดาษพิมพ์ลงบนแม่พิมพ์ ก่อนจะวางกระดาษรูปทับอีก 3 แผ่น

ภาพประกอบที่ 3.46 เตรียมพิมพ์

19. วางผ้าสักหลาด (Acrylic Felt) บนด้านบน หมุนแทนให้แน่น

ภาพประกอบที่ 3.47 เตรียมพิมพ์

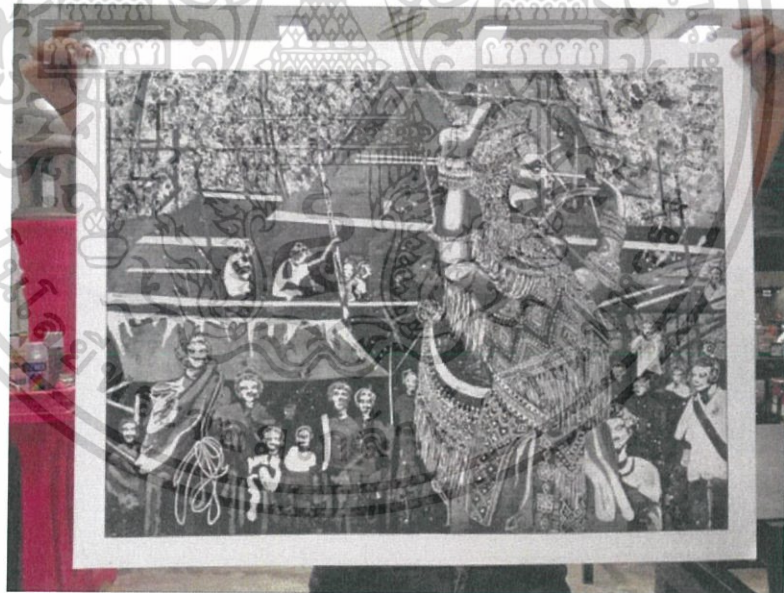
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

20. พิมพ์เสร็จให้นำผลงานออกมาตากแล้วยึดด้วยกระดาษกาวน้ำ

ภาพประกอบที่ 3.48 ตากงานให้แห้ง

21. รอนหมึกแห้งแล้วสามารถเก็บผลงานได้เลย

ภาพประกอบที่ 3.49 นำงานเก็บ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

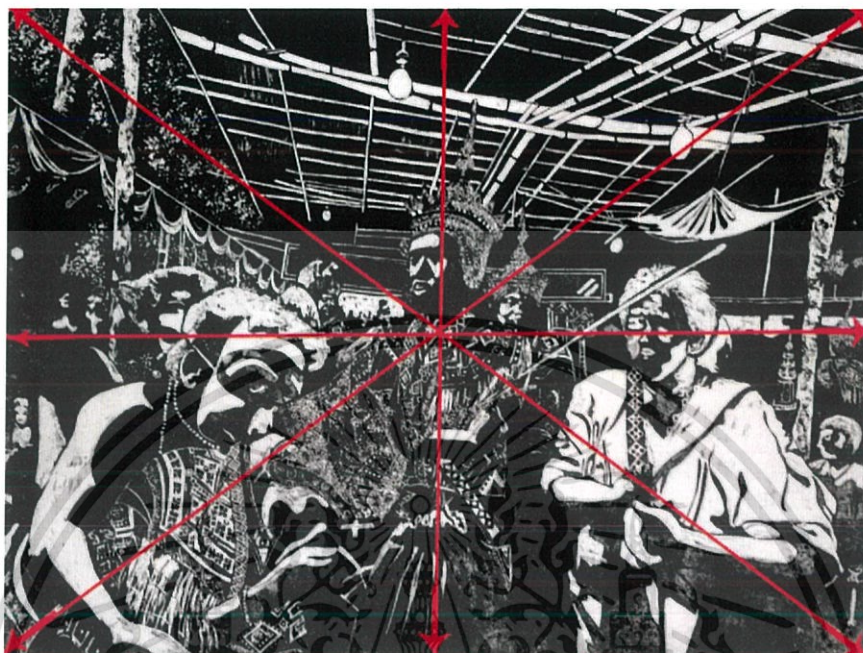
ผลงานในการสร้างสรรค์ครั้งนี้มีทั้งหมด 5 ชิ้น และข้าพเจ้าได้คัดเลือกผลงานที่มีความแตกต่างกัน ทั้งในเรื่องขององค์ประกอบภาพและทัศนธาตุที่เกิดขึ้นในตัวผลงานนั้นๆ โดยได้ยกตัวอย่างผลงานออกมา 2 ชิ้นหลักที่มีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด เพื่อมาวิเคราะห์รายละเอียดความสำคัญต่างๆ ดังนี้

4.1 วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์

การจัดองค์ประกอบภาพโดยรวมมีความสมบูรณ์แบบ มีความกลมกลืนกันในทุกตัวผลงาน น้ำหนักแสงของภาพมีการกระจายทั่วตัวผลงาน มีดุลยภาพที่มีความสมดุล ความพอดีของการวางองค์ประกอบ มีจุดเด่นจุดด้อยภายในภาพซึ่งเห็นได้อย่างชัดเจน ส่วนประกอบต่างๆทางทัศนธาตุ มีความสัมพันธ์กลมกลืนกันทั้งเทคนิค วิธีการสร้างสรรค์ รวมไปถึงอารมณ์ความรู้สึกที่มีต่อตัวผลงาน ความขัดแย้งของแสงเงา น้ำหนัก ส่วนรวมของภาพมีความเข้มข้น แสงเงาค้นชัด ละเอียดถี่ถ้วนของแต่ละตัวผลงานสื่อสารออกมาได้ดี

ผลงานชิ้นที่ 1 มโนราห์โรงครู 1

เอกภาพ (Unity)

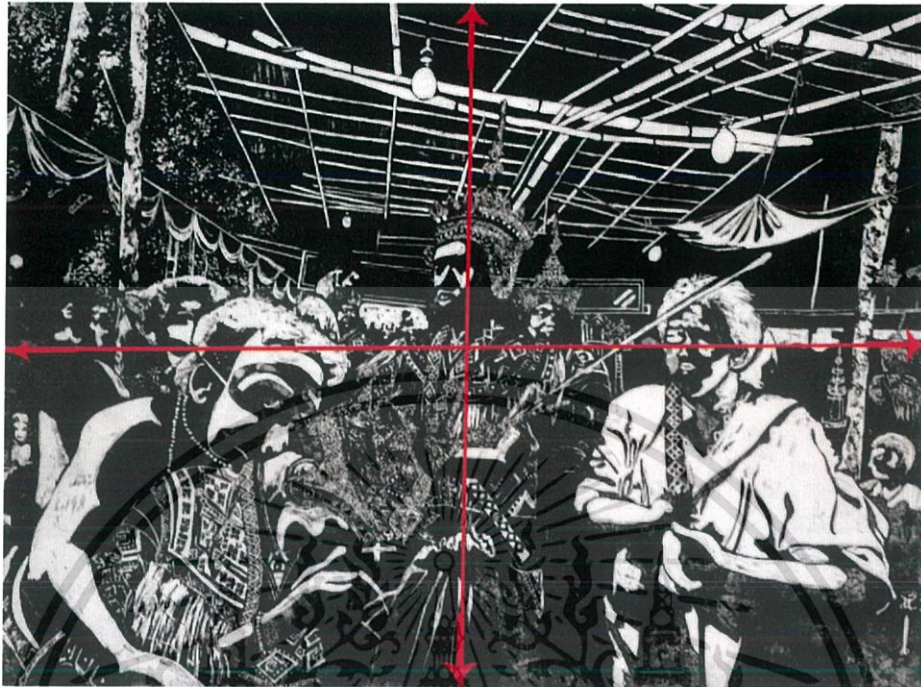

ภาพประกอบที่ 4.1 เอกภาพ (Unity)

การจัดภาพ โดยรวมมีความเป็นเอกภาพ ด้วยเส้น รูปทรง สี แสงเงา ที่มีความสัมพันธ์กลมกลืนกันทั้งรูปของบุคคลและบรรยากาศภายในภาพ ทำให้ดูเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน การจัดภาพมีส่วนประกอบของความกลมกลืนทางทัศนธาตุ คือ ขนาด ตัดส่วน แสงเงา พื้นผิว สัมพันธ์กลมกลืนกันทั้งเทคนิค วิธีการสร้างสรรค์ ซึ่งสอดคล้องประสานกับอารมณ์ความรู้สึกต่อผลงานด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดุลยภาพ (Balance)

ภาพประกอบที่ 4.2 ดุลยภาพ (Balance)

การจัดวางทิวทัศน์และบรรยากาศในภาพ มีดุลยภาพแบบซ้ายขวาเท่ากัน ซึ่งให้ความรู้สึกสมดุลของภาพ องค์ประกอบของภาพถูกจัดการให้มีความกลมกลืนกัน ตัวบรรยากาศและตัวบุคคล สอดคล้องกัน น้ำหนักแสงเงาส่งสร้างระยะให้ตัวผลงานมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเคลื่อนไหว (Movement)

ภาพประกอบที่ 4.3 การเคลื่อนไหว (Movement)

การเคลื่อนไหวของภาพเป็นไปในทิศทางเดียวกันหมด โดยการวิ่งเข้าสู่ด้านในสุดของภาพ จุดนำสายตาจากใหญ่ไปเล็ก และขณะเดียวกันก็มีการเคลื่อนไหวจากภายในสู่ภายนอกเช่นเดียวกัน ส่งผลต่อความรู้สึก ทำให้ภาพหนึ่งเกิดการเคลื่อนไหวขึ้น บวกกับองค์ประกอบภายในภาพที่เป็นภาพบุคคลอยู่ในท่าทางของการเคลื่อนไหวอยู่ ทำให้ภาพมีชีวิตชีวามากขึ้น ทั้งนี้ที่เป็นดี โคนขาวดำเทา

ความเป็นเด่น (Dominance)

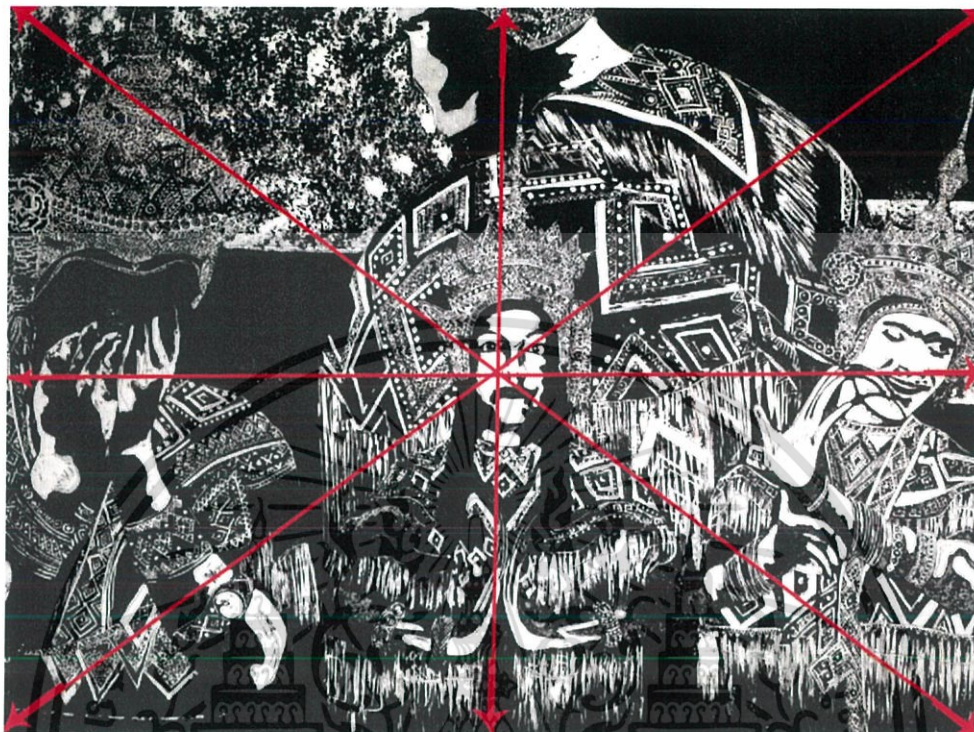

ภาพประกอบที่ 4.4 ความเป็นเด่น (Dominance)

การเน้นลักษณะเด่นของภาพ ชัดเจน พุดถึงเรื่องราวและบรรยากาศในพิธีกรรมที่เกิดขึ้น ความเป็นจริง บุคคลจริง ที่อยู่ในสถานที่นั้น การรวมตัวของบุคคลที่เชื่อและศรัทธาในเรื่องนั้น น้ำหนัก สี แสงเงา ของภาพ การวางระยะใกล้ไกลของตัวละคร ทำให้ภาพเกิดการเคลื่อนไหว มีความกลมกลืนกันของรูปทรง สี แสงเงาที่สัมพันธ์กลมกลืนกันทั้งรูป บรรยากาศ ทำให้ภาพมีความสมบูรณ์ในทุกส่วน

ผลงานชิ้นที่ 2 มโนราห์โรงครู 2

เอกภาพ (Unity)

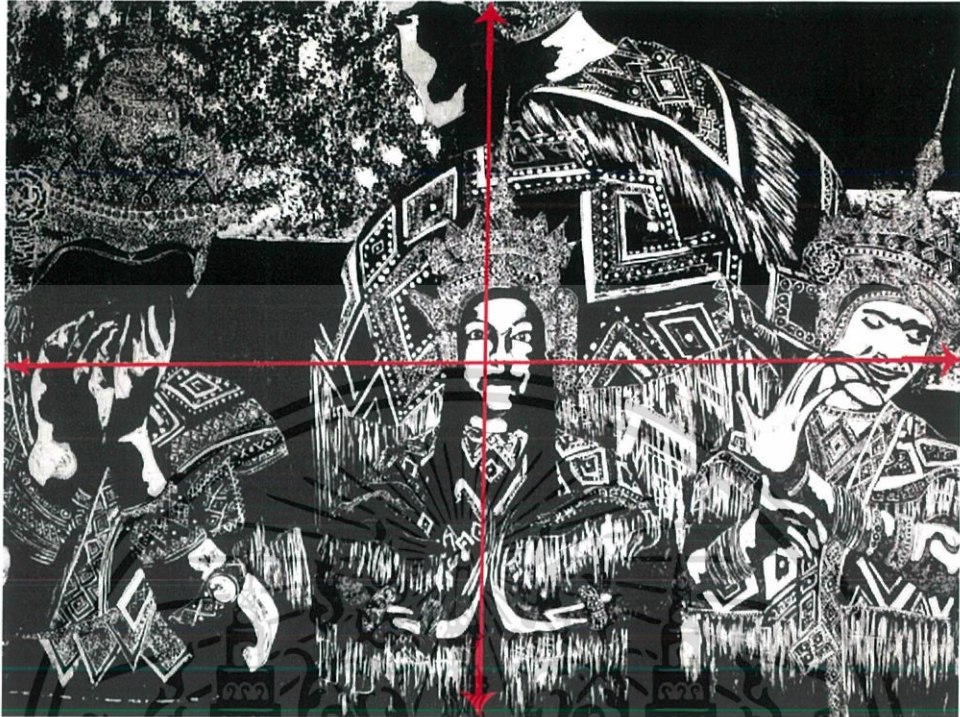

ภาพประกอบที่ 4.5 เอกภาพ (Unity)

การจัดวางองค์ประกอบของภาพมีความแตกแยก แต่เมื่อนำมารวมกันแล้วกลับทำให้ความกลมกลืนกันได้เป็นอย่างดี ใบหน้าของตัวบุคคลที่มีขนาดใหญ่เท่าๆ กัน แต่ด้วยบุคลิกท่าทางของตัวบุคคลนั้นที่แตกต่างกัน เมื่อนำภาพมารวมกันทำให้เกิดความสมดุลขึ้นมา เกิดจุดเด่นของภาพที่อยู่ตรงกลาง บวกกับด้านข้างที่มีบุคคลอยู่ทั้งสองด้าน มีขนาดใหญ่กว่าจุดเด่น แต่เพราะรายละเอียดไม่มากเท่าจุดเด่น ด้านหลังตัวผลงานเป็นอีกบุคคลที่มีขนาดใหญ่ที่สุด แต่เปรียบเสมือนเป็นแค่พื้นหลังเท่านั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดุลยภาพ(Balance)

ภาพประกอบที่ 4.6 ดุลยภาพ (Balance)

ดุลยภาพของตัวผลงานเกิดขึ้นอย่างเห็นได้ชัดเนื่องจาก ตัวบุคคลที่ถูกนำมาตัดต่อได้มีการวางองค์ประกอบ จุดเด่น จุดรองได้อย่างชัดเจน เห็นได้ชัดว่าต้องการนำเสนอส่วนใดของภาพ ความเป็นตัวบุคคลอย่างเจาะจง ท่วงท่า จังหวะ ชัดเจน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเคลื่อนไหว (Movement)

ภาพประกอบที่ 4.7 การเคลื่อนไหว (Movement)

การเคลื่อนไหวของภาพ เป็นการเคลื่อนไหวจากจุดนำสายตาออกไปภายนอก จากจุดในสุดสู่จุดนอกสุด โดยจุดเด่นทำงานเพียงจุดเดียว ภาพอาจไม่ได้สร้างขึ้นมาให้เกิดความเคลื่อนไหว แต่จุดเด่นของภาพสามารถดึงสายตาได้เข้ามาโฟกัสได้เช่นกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความเป็นเด่น (Dominance)

ภาพประกอบที่ 4.8 ความเป็นเด่น (Dominance)

ผลงานชิ้นที่สอง เป็นการจัดวางองค์ประกอบของภาพที่เป็นตัวบุคคล 4 บุคคลที่มีบุคลิกท่าทางของตัวเอง และนำบุคคลเหล่านั้นที่อยู่คนละที่คนละทางกันมารวมกันเป็นภาพองค์เดียวกัน สร้างจุดเด่นจุดนำสายตาของภาพ เน้นการโชว์ความสวยงามของเครื่องประดับ เสื้อผ้า

4.2 วิเคราะห์ทัศนธาตุ

การวิเคราะห์ทัศนธาตุ คือการพูดถึงเส้น รูปร่าง รูปทรง น้ำหนัก แสงเงา สี และพื้นผิวของตัวผลงานนั้น โดยแนวทางในการวิเคราะห์ จะเจาะลึกถึงรายละเอียดของแต่ละส่วนมากขึ้น บ่งบอกความเป็นศิลปะมากขึ้น ถึงให้เห็นถึงความสำคัญของความละเอียดอ่อนของตัวผลงาน และต้องการที่จะสื่อให้เห็นว่า ภาพรวมของผลงานทั้งหมดที่ขั้นตอนและรายละเอียดทุกอย่างที่เกิดขึ้นในตัวผลงานมีความหมายและความสำคัญไม่แพ้ภาพรวมทั้งหมด

ผลงานชิ้นที่ 1 มโนราห์โรงครู 1

รูปทรง (Forms)

ภาพประกอบที่ 4.9 รูปทรง (Forms)

- ก. รูปทรงของมนุษย์ มีแสงเงา ทำให้ดูเป็นสามมิติมากขึ้น ใช้กลวดลายของเสื้อผ้าโดยการนำเส้นมาประกอบกันให้เกิดความกว้าง ความยาว ความหนา ลึก ทำให้เสื้อผ้ามีมิติมากขึ้น ทรงผมของมนุษย์เองก็เช่นกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ข. เป็นรูปทรงของมนุษย์ที่ยืนระยะหลังสุด มีแสงเงาให้ดูมีมิติ มีความสมจริง รายละเอียดของเสื้อผ้า ทำให้เกิดน้ำหนักของภาพตรงจุดนั้นมากที่สุด
- ค. รูปทรงของมนุษย์รูปสุดท้ายจะเน้นเสื้อผ้าเป็นหลัก เนื้อผ้า รูปทรงธรรมชาติที่เกิดขึ้นทำให้ภาพมีมวลมากขึ้น

ลักษณะผิว (Textures)

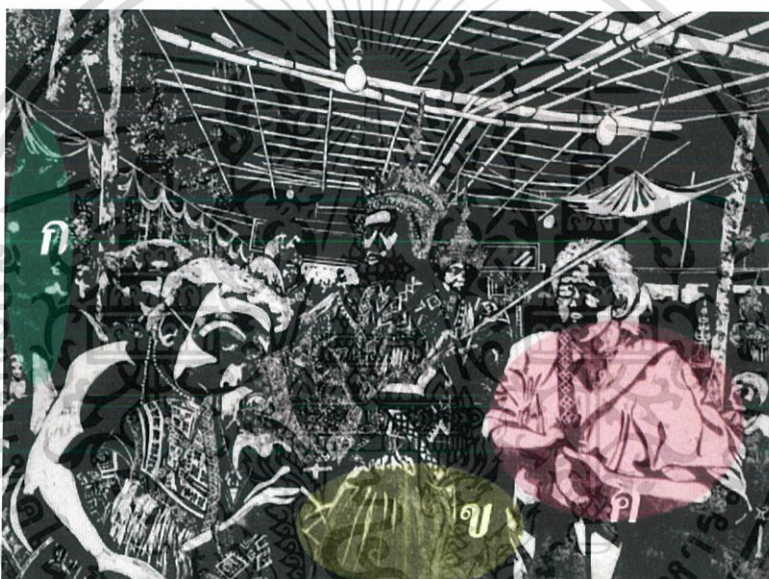
ภาพประกอบที่ 4.10 ลักษณะผิว (Textures)

- ก. ลักษณะพื้นผิวเป็นเหมือนใบไม้ ด้านหลังฉาก เกิดจากการนำฟองน้ำมาทาวานิชแล้วแปะลงแผ่นโลหะ ซ้ำกันไปมา ก่อให้เกิดพื้นผิวดังกล่าว ให้ความรู้สึก ละเอียดระยิบระยับ ซึ่งต้องการให้เห็นถึงใบไม้ที่ได้รับแสงแดดแค่บางส่วนที่ปลิวไหวตามสายลม
- ข. ลักษณะพื้นผิวส่วนบนเป็นผิวเรียบ ไม่มีความหยาบมากหนัก เป็นส่วนของบรรยากาศที่ดำมืด การตัดกันของไม้ไฟที่พาดไปด้านบน สีของไม้ไฟเป็นสีขาว ซึ่งเป็นต้องการสื่อถึงผิวของไม้ไฟที่มีความเรียบ
- ค. ลักษณะพื้นผิวของต้นไม้ที่มีความหยาบอย่างเห็นได้ชัด ต้องการสื่อให้เห็นถึงความเป็นต้นไม้จริงๆ ที่มีพื้นผิวขรุขระเช่นนั้น
- ง. ลักษณะพื้นผิวบนเสื้อผ้าของมนุษย์ มีความขาวเรียบ ซึ่งเป็นเสื้อผ้าของนักบุญในสมัยนั้นที่มีความขาวทั้งชุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- จ. ลักษณะพื้นผิวด้านล่าง มีความเลือนรางไม่ชัดเจน ขาดหายไปบางส่วน นั่นก็เพื่อให้เห็นถึงพื้นผิวด้านหลังที่โดนบดบังจากภาพด้านหน้า
- ฉ. ลักษณะพื้นผิวดังกล่าวเป็นผิวบนเนื้อผ้าของมโนราห์ ซึ่งลายละเอียดบนเนื้อผ้าคือพื้นผิวอย่างหนึ่งที่ต้องการให้ภาพเกิดความสนุกสนาน คูมิชีวิตชีวาขึ้น
- ช. ลักษณะพื้นผิวตรงมงกุฎของมโนราห์ เป็นพื้นผิวที่ข้าพเจ้าต้องการสื่อให้ภาพส่วนนั้นดูเป็นเครื่องประดับ มีความระยิบระยับ โดยบางส่วนอาจจะขาดหายไป แต่นั่นก็เป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการเช่นกัน

สี (Colour) และ น้ำหนัก (Volume)

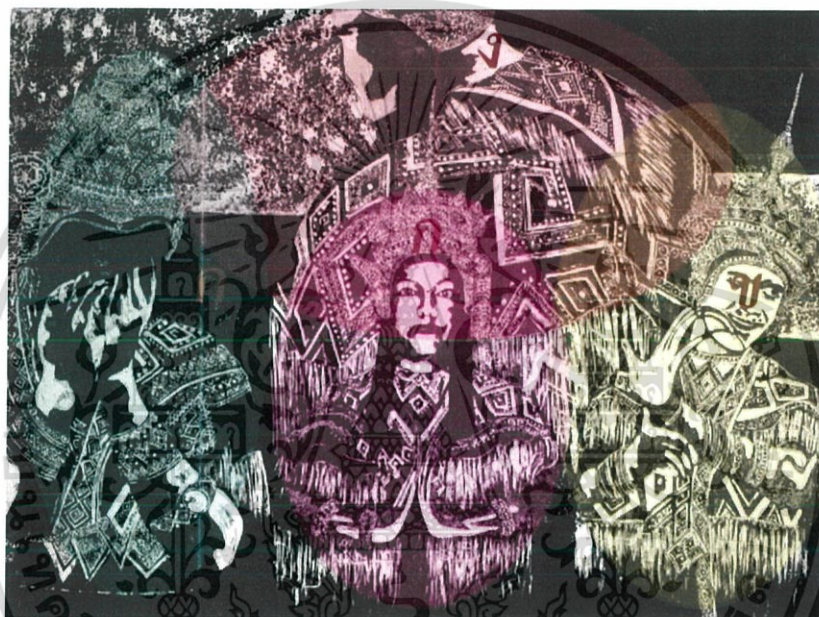
ภาพประกอบที่ 4.11 สี (Colour) และ น้ำหนัก (Volume)

- ก. สีดำโดยรวมของภาพ หมายถึง ความลึกลับ นอกจากนี้ยังหมายถึงพลังชีวิตที่ตกตอย และเพื่อสะท้อนให้เห็นถึงกลิ่นไอความเก่าแก่ การเลือนรางจางหายในบางส่วน บางพื้นที่ที่เคยเกิดขึ้นในบริเวณนั้น ความลึกลับซ่อนเร้น ที่ยังคงยั้งคอยสร้างความหวาดระแวงให้กับคนมาจนถึงปัจจุบัน
- ข. สีเทาเป็นสีที่อยู่ระหว่างสีขาวและสีดำ เป็นสีที่สื่อถึงความมั่นคง สม่่าเสมอ ความคลาสสิค ปนความรู้สึกหดหู่ มัวหมอง และความเป็นอมตะแห่งจิตวิญญาณ ทั้งยังเน้นให้เห็นถึงความเก่า ความโบราณอีกด้วย

- ค. สีขาว หมายถึงความบริสุทธิ์ มีพลังความคิดและจิตใจ เมื่อเราสามสีมารวมกัน ทำให้เกิดเรื่องราว สีแสดงออกให้เห็นถึงความมีมวลมีน้ำหนัก ระยะเวลาของภาพ ความเก่าแก่โบราณ สมัยก่อนอย่างชัดเจน

ผลงานชิ้นที่ 2 มโนราห์โรงครู 2

รูปทรง (Forms)

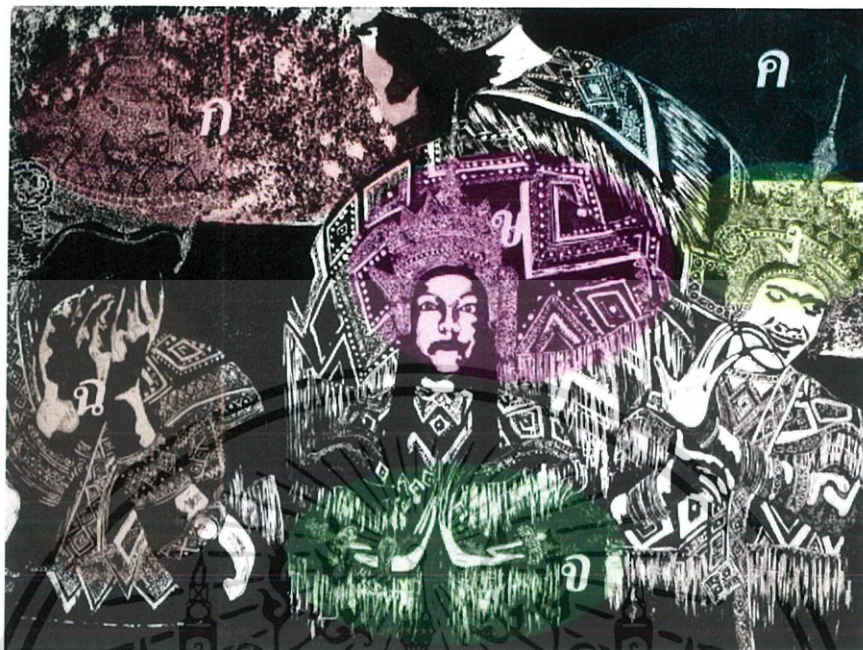

ภาพประกอบที่ 4.12 รูปทรง (Forms)

- ก. เป็นรูปทรงของมนุษย์ มีน้ำหนักของใบหน้าและแขนทำให้เกิดมวลของภาพ ทำให้ภาพมีมิติมากขึ้น รายละเอียดต่างๆของเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย เป็นการสานกันของเส้นทำให้ความความลึก
- ข. เป็นรูปทรงของมนุษย์ เป็นการเล่นรายละเอียดของเส้นเข้าไปมาเพื่อให้เกิดมวลของภาพ
- ค. รูปทรงของมือที่ทำให้เกิดมวลมากขึ้น
- ง. รูปทรงนี้เน้นเป็นรูปทรงธรรมชาติที่เกิดขึ้นบนเสื้อผ้าและเครื่องประดับ มี จุด เส้น สี และ น้ำหนัก ทำให้เกิดมวลภาพที่สมบูรณ์ขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะผิว (Textures)

ภาพประกอบที่ 4.13 ลักษณะผิว (Textures)

- ก. ลักษณะพื้นผิวสร้างขึ้นเพื่อให้เกิดบรรยากาศในภาพ ไม่ให้ภาพดูแล้วอึดอัดมากเกินไป เนื่องจากรูปแบบของภาพเป็นภาพตัดต่อใส่บนพื้นหลังสีดำ มีความหยาบ ไม่มีรูปร่าง รูปแบบอิสระ และพื้นผิวมีความใกล้เคียงกันทั่วทั้งภาพ
- ข. ลักษณะพื้นผิวบนเสื้อผ้าของมโนราห์ ไม่มีความหยาบมากนัก เน้นรายละเอียดของตัวผ้ามากกว่า แบ่งแยกชัดเจนระหว่างรายกับเนื้อผ้า
- ค. ลักษณะพื้นผิวส่วนดังกล่าวเป็นรายละเอียดของเนื้อผ้าที่ถูกขึ้นมาไว้บนพื้นหลังโล่งไม่มีขอบเขต ทำให้เหมือนลอยแคว้งอยู่เฉยๆ
- ง. ลักษณะพื้นผิวที่เป็นส่วนของเครื่องประดับ มีความหยาบ ขรุขระ มีรายละเอียดชัดเจนในบางส่วน เพื่อให้เห็นเป็นอัญมณีที่ตกแต่งบนเครื่องประดับนั้น เกิดความระยิบระยับบนเนื้อผิวดังกล่าว

สี (Colour) และ น้ำหนัก (Volume)

ภาพประกอบที่ 4.14 สี (Colour) และ น้ำหนัก (Volume)

- ก. สีดำ ข้ำพเจ้าใช้เป็นพื้นหลัง เนื่องจากตามหลักจิตวิทยา การใช้สีดำในพื้นที่กว้าง ทำให้บรรยากาศรู้สึกอึมครึม หดหู่ และสีดำเองก็ทำให้ภาพดูมีมิติและเด่นชัดมากขึ้น
- ข. สีเทา เป็นสีที่ช่วยให้ออกน้าหนักในภาพ ทำให้ความมีมวลมากขึ้น กลายเป็นภาพสองมิติ สีเทายังเป็นสีที่ลดทอนลงมาจากสีดำทำให้เกิดความอ่อนละมุนขึ้นด้วย
- ค. สีขาว เน้นส่วนที่เหมือนโคดแสงสอดเข้ามาในตัวของแต่ละบุคคล สร้างความโดดเด่นให้ภาพมากขึ้น

บทที่ 5

บทสรุป

โนราโรงครู เป็นพิธีกรรมเพื่อเชิญครูหรือบรรพบุรุษของโนรามายังโรงพิธี เพื่อรับการเช่นสังเวช เพื่อรับของแก้บน และเพื่อครอบเทริดหรือผูกผ้าแก่ผู้แสดง โนรารุ่นใหม่ ด้วยเหตุที่ต้องทำการเชิญครูมาเข้าทรง มายังโรงพิธี จึงเรียกพิธีกรรมนี้อีกชื่อหนึ่ง คือ "โนราลงครู" วัฒนธรรมและประเพณีที่สำคัญอย่างหนึ่งของภาคใต้ ที่ถูกกล่าวขานต่อกันมา เกิดความสัมพันธ์มากมาย สร้างความเชื่อความศรัทธาเป็นเวลายาวนาน เป็นการละเล่นที่มีทั้งการร้อง การรำ แสดงตามคติความเชื่อที่เป็นพิธีกรรม และยังสร้างความผูกพันการการปลูกฝังความคิดการใช้ชีวิตของคนทางภาคใต้ อีกด้วย ข้าพเจ้าจึงยกเอาพิธีกรรมส่วนนี้ของมโนราห์ขึ้นมาถ่ายทอดเป็นผลงานด้านทัศนศิลป์ซึ่งเกิดจากการเก็บข้อมูลภาพในพื้นที่จริง เข้าร่วมมหรสพต่างๆ สังเกตพฤติกรรมของนางรำ ครูหมอ โนรา เก็บภาพเหล่านั้นมาตัดต่อเพื่อสร้างเป็นภาพขึ้นมาใหม่ ภาพที่ได้ค่อยข้างมีอิทธิพลในการดำเนินชีวิตของข้าพเจ้า จากนั้นได้นำภาพมาตัดต่อกัน (fade) ทำให้เกิดเป็นน้ำหนักที่มีความสว่างและความมืดที่สุด (contrast) ในคอมพิวเตอร์จะเห็นถึงสุนทรียะของภาพต่างๆ ที่มีความลึก ลับ ความน่าศรัทธา ความกลัวในอะไรหลายๆ อย่างแฝงอยู่ในภาพ เมื่อทำกับปรับภาพแล้ว จึงนำภาพมาสร้างสรรค์ผ่านกระบวนการภาพพิมพ์โลหะ (etching) เทคนิครีลิฟ (relief) โดยกัดเป็นระยะ (step) ไล่ชั้นเพื่อให้เกิดน้ำหนักตามต้นแบบซึ่งเป็นส่วนที่สำคัญมาก จึงต้องใช้เวลาตรงนี้เป็นส่วนใหญ่ เมื่อทำตามขั้นตอนเสร็จสมบูรณ์จะได้แม่พิมพ์เพื่อการพิมพ์ผลงานในขั้นต่อไป เกิดปัญหาเล็กน้อยระหว่างดำเนินการ การค้นหาและนำภาพต้นแบบมาตัดต่อเพื่อให้เกิดผลงานชิ้นใหม่ แนวความคิดมีความขาดตกบกพร่องเล็กน้อย แต่ก็สามารถแก้ไขได้อย่างรวดเร็วในเวลาไม่นาน

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ปัญหาแรกคือการเก็บข้อมูลผลงานการเดินทางเข้าพื้นที่จริงที่มีความยากลำบากและกว่าจะได้ภาพแต่ละภาพนั้นต้องใช้เวลาในการจัดการ การเข้าไปพูดคุยกับชาวบ้าน นางรำ ครูหมอ โนรา ต้องใช้เวลา ปัญหาที่สองคือการนำมาประกอบสร้างเพื่อให้เกิดภาพ การไม่เข้ากัน (metching) ระหว่างภาพ การถ่ายทอดในตัวผลงานรีลิฟ (relief) ขั้นตอนการแกะกรด ระยะเวลาของการแช่แม่พิมพ์ลงในกรดซึ่งกรดมีประสิทธิภาพตามระยะเวลาการใช้งาน จึงทำให้เกิดการผิดพลาดได้ง่ายขึ้นในส่วนของขั้นตอนดังกล่าว จึงไม่ควรทิ้งกรดเอาไว้เป็นเวลานานเพราะจะทำให้ประสิทธิภาพในการทำงานลดลง การเว้นช่องพื้นที่ (space) น้อยไปทำให้เกิดน้ำหนักคำน้อย ไม่มี ความลึก รายละเอียดของตัวโนราและเครื่องทรงเขียนได้ไม่ละเอียดเท่าที่ควร การทำงานลักษณะนี้

จึงควรให้ความสำคัญกับการลงพื้นที่จริงและการได้มาซึ่งรูปทรงต่างๆ เครื่องแต่งตัว หรือวิถีคิด
เกี่ยวกับความศรัทธา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- กรมส่งเสริมวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย. 2554. ศาสตร์แห่งครุหมอโนรา. [Online]. Available: http://krunora.blogspot.com/p/blog-page_432.html. Accessed : February 16, 2017
- คมชัดลึก. 2558. หน้าพรานมโนราห์ (พรานบุญ) ของคลังไทยปักยี่ได้จามโนราห์. [Online]. Available: <http://www.komchadluek.net/news/detail/216555>. Accessed : February 16, 2017
- ฉัตรชัย สุกระกาญจน์. 2523. พิธีกรรมที่น่าสนใจโนราโรงครุ. [Online]. Available: <http://ich.culture.go.th/index.php/th/ich/performing-arts/236-performance/129-nora>. Accessed : February 22, 2017
- นภดล มณีวัต. 2554. ทางกลับบ้าน กำลังใจ ภูมิปัญญาในพิธีไหว้ตายายโนราในจังหวัดภาคใต้. [Online]. Available: <http://www.siamsouth.com/smf/index.php?topic=1801.0;wap2>. Accessed : February 22, 2017
- ฐรีพร จำสอน. 2005. มโนราห์วัฒนธรรมปักยี่ได้. [Online]. Available : <https://sites.google.com/site/aungang16/>. Accessed : February 22, 2017
- โนราบรรดาศักดิ์ พิทักษ์ศิลป์. 2556. ความเชื่อเกี่ยวกับโนราและการรำโนราโรงครุ. [Online]. Available: http://krunora.blogspot.com/2013/05/blog-post_29.html. Accessed : February 22, 2017
- โนรายก ชูบัว. 2530. โนราเดิมเมืองตรัง [Online]. Available: <http://student.swu.ac.th>. Accessed : February 22, 2017
- บ้านจอมยุทธ. 2543. ประวัติมโนราห์. [Online]. Available: http://www.baanjommyut.com/library_2/extension-2/history_alive/index.html. Accessed : February 22, 2017
- ปิ่น บุตรี. 2559. โนราโรงครุวัดท่าแค. [Online]. Available: <http://www.manager.co.th/QOL/ViewNews.aspx?NewsID=959000052662>. Accessed : February 23, 2017
- ลิลลี่. 2559. มโนราห์ โนรา. [Online]. Available: <http://www.thairath.co.th/content/625115>. Accessed : February 24, 2017
- วันดี สันติวุฒิมณี. 2011. พิธีกรรมผูกสายสัมพันธ์คนใต้. [Online]. Available: <http://www.sarakadee.com/feature/2001/01/nohra.htm>. Accessed : February 23, 2017
- Chaoying. 2556. งานไหว้ครุมนโนราห์ น้อมรำลึกกษัตริย์พระคุณครุ. [Online]. Available:

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

<http://oknation.nationtv.tv/blog/Chaoying/2013/01/30/entry-1>. Accessed : January 25, 2017

MGR Online. 2555. นาฏลักษณ์แห่งศรัทธา ‘โนราโรงครู’ ยืนหยัดคู่ยุคดิจิทัล. [Online].

Available: <http://www.manager.co.th/local/viewnews.aspx?NewsID=955000056314>.

Accessed : January 25, 2017

NORA ARTS AND CULTURE SCUTH OFFICIAL. 2013. กลอนโนราบทครู. [Online].

Available: <http://manoracatchphrase.blogspot.com/2013/07/blog-post.html>. Accessed :

January 25, 2017

Tum. 2554. ความเชื่อกับโนรา (มโนราห์). [Online]. Available: <http://arts-and-culture-thailand.blogspot.com/2011/12/6-6-httpdownload.html>.

Accessed : February 15, 2017

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานศิลปะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 1 ชื่อผลงาน มโนราห์โรงครู 1, 2557

เทคนิค ภาพพิมพ์โลหะ (Etching)

ขนาด 60x80 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 2 ชื่อผลงาน มโนราห์โรงครู 2, 2557

เทคนิค ภาพพิมพ์โลหะ (Etching)

ขนาด 60x80 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 3 ชื่อผลงาน มโนราห์โรงครู 3, 2557

เทคนิค ภาพพิมพ์โลหะ (Etching)

ขนาด 60x80 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

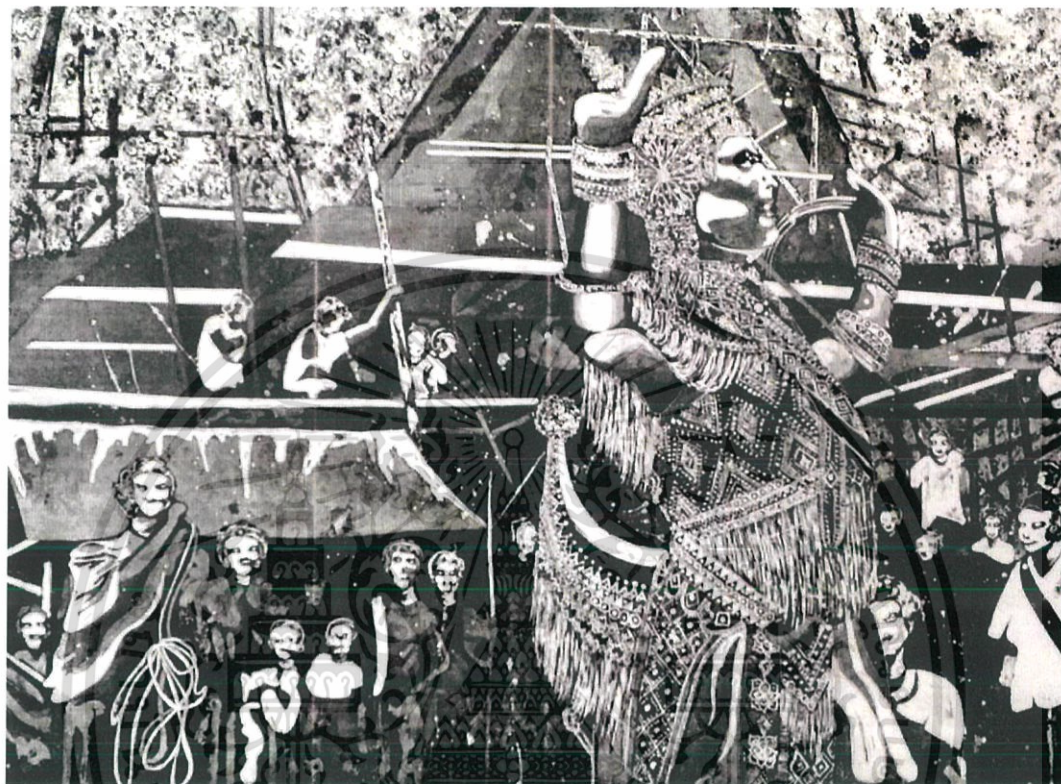

ภาพประกอบที่ 4 ชื่อผลงาน มโนราห์โรงครู 4, 2557

เทคนิค ภาพพิมพ์โลหะ (Etching)

ขนาด 60x80 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 5 ชื่อผลงาน มโนราห์โรงครู 5, 2557

เทคนิค ภาพพิมพ์โลหะ (Etching)

ขนาด 60x80 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

นางสาวชญญา เสนขวัญแก้ว

เกิด 31 ตุลาคม 2537 ที่นครศรีธรรมราช

ที่อยู่ 29/1 หมู่ 3 ตำบลเขาพังไกร อำเภอหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช 80170

ประวัติการศึกษา

-2545 โรงเรียนหัวไทร (เรียนประชาบาล)

-2551 โรงเรียนจุฬารัตน์ราชวิทยาลัยนครศรีธรรมราช

-2553 โรงเรียนเบญจมราชูทิศ นครศรีธรรมราช

-2560 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชาศิลปกรรม สาขาวิชาภาพพิมพ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้